

ദീപനാളം

കലാസാംസ്കാരിക ദേശീയവാരിക

2024 മേയ് 16

ഭീഷം 57

നാളം 10

Published from : PALA

പേജ് 16

വില 8 രൂപ

www.deepanalam.org

ജനാധിപത്യത്തിന്റെ കാവൽഗോപുരത്തിന് അടിത്തറയിളകുന്നുവോ?

ബോഴാണ് നമ്മൾ നിൽക്കുന്ന തീരം എത്രത്തോളം അപകടം നിറഞ്ഞതാണെന്നു നാം തിരിച്ചറിയുന്നത്. ഒന്നാം സ്ഥാനം നോർവേയും 180-ാം സ്ഥാനത്ത് സ്വാലാവികമായും ഉത്തരകൊറിയുമാണ്.

ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും ക്രൂരനായ സ്പെഷ്യലിപതി ഒരിക്കലും ഉത്തരകൊറിയയുമായുള്ള 19 സ്ഥാനങ്ങളുടെ വ്യത്യാസം അത്ര വലുതൊന്നുമല്ല. നരേന്ദ്രമോദി ഭരണമേറിയതിനുശേഷം 2015 ൽ 136-ാം സ്ഥാനത്തായിരുന്ന ഇന്ത്യ, എട്ടുവർഷം കൊണ്ട് 25 സ്ഥാനങ്ങൾ താഴെക്കുറേപോയി 161 ലെത്തിയെന്നത് നമ്മുടെ ഗമനം എങ്ങോട്ടാണെന്നുള്ളതിന്റെ സൂചനയാണ്.

നാല്പതുവർഷമുണ്ടായ അസൂയാ വഹമായ മാധ്യമസ്വാതന്ത്ര്യം ഇന്നൊരു മിത്തായി മാറിയിരിക്കുന്നു. 'അവർ കൂനിയൻ പറഞ്ഞാൽ മാധ്യമങ്ങൾ മുട്ടിലിഴയും' എന്നാണ് അടിയന്തരാവസ്ഥക്കാലത്തെ മാധ്യമസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ബിജെപിയുടെ ഉന്നതനേതാവായ എൽകെ അദാനി വിശേഷിപ്പിച്ചത്. നരേന്ദ്രമോദി ഭരണത്തിന്മേലായ 2014 മുതൽ തുടരുന്ന മിതമായിരുന്ന ഈ അടിച്ചമർത്തൽ നടക്കുന്നത് എന്നുമാത്രം.

ഭരണകൂടതാല്പര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുന്ന മാധ്യമങ്ങൾമാത്രം നിലനിൽക്കപ്പെടുന്ന അവസ്ഥ രാജ്യത്തു സംജാതമായതോടെ സത്യം പറയുന്നവരുടെ നില നിലിപ്പ് അപകടത്തിലായി. വാർത്തകൾ ഉൽപന്നമായി മാറുകയും കച്ചവടതാല്പര്യങ്ങൾ സുരക്ഷിതമാക്കുന്ന മാധ്യമപ്രവർത്തകർമാത്രം ന്യൂസ് റൂമിൽ നിലനിൽക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് അവസ്ഥ. മാധ്യമങ്ങളെ വിലയ്ക്കുവാങ്ങുന്ന കോർപ്പറേറ്റുകളും രാഷ്ട്രീയകച്ചവടതാല്പര്യങ്ങൾ വിനിയോഗിക്കുന്ന കേന്ദ്രഭരണകൂടവും സൃഷ്ടിച്ച മാറ്റങ്ങളാണ്. അഴിമതി-വർഗീയവിരുദ്ധ നിലപാടെടുക്കുന്നവർ രാജ്യദ്രോഹികളും പിന്തിരിച്ചുമാറാകുന്ന വിചിത്രമായ ഒരു രാജ്യസനേഹം നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് സ്ഥാപിതമായിട്ടു കുറച്ചു വർഷങ്ങളേ ആയുള്ളൂ.

സർക്കാരിനെയും പബ്ലിക് റിലേഷൻസ് വകുപ്പിന്റെ ജോലികൂടി ഇപ്പോൾ മുഖ്യധാരാമാധ്യമങ്ങൾ ഏറ്റെടുത്തുകഴിഞ്ഞു.

ഭരണകൂടം പറയുന്നതെന്തും അപ്പാടെ പകർത്തി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന ഫോട്ടോസ്റ്റാറ്റ് മെഷീനുകളായി മാധ്യമങ്ങൾ മാറിയതോടെ അന്വേഷണാത്മകപത്രപ്രവർത്തനത്തിന്റെ കാലം അസ്തമിച്ചുതുടങ്ങി. ഇന്ത്യൻ മാധ്യമങ്ങൾ ഗണ്യമായ ഒരു വിഭാഗം അഴിമതി നിറഞ്ഞതും അഴിമതിക്കു വഴങ്ങുന്നവരുമാണെന്ന് 'കോശ്ര പൊസ്റ്റ്'ന്റെ (ഇന്റർനെറ്റ് ന്യൂസ് പോർട്ടൽ) അന്വേഷണത്തിൽ കണ്ടെത്തി. പരസ്യവരുമാനത്തിനായി കണ്ണടച്ചുകൊണ്ട് വിട്ടുവീഴ്ചകൾക്കും ഒത്തുതീർപ്പിനും മാധ്യമമരംഗം തയ്യാറാകുന്നു.

ഇന്ത്യയിലെ മാധ്യമമരംഗം ഇങ്ങനെ തലകീഴായി മാറിയാൽ എന്താവും കാരണം? ഒന്നുണ്ട് ഉദാഹരണങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കാം.

എൻ.ഡി.ടി.വി, ശ്രീനിവാസൻ ജയ്ൻ എന്ന തങ്ങളുടെ പ്രഗല്ഭ റിപ്പോർട്ടറേ പുറത്താക്കിയത് അമിത്ഷായുടെ മകൻ കേന്ദ്രസർക്കാർ അന്ധികൃതമായി നൽകിയ വായ്പയെക്കുറിച്ചു റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തു എന്നതിനാലാണ്. കൊവിഡ് കാലത്ത് കേന്ദ്രസർക്കാർ പുലർത്തിയ നിസ്സംഗതയെ പരാമർശിച്ച് മാഗസിൻ കവർ ചിത്രീകരിച്ചതിന് ഔട്ട് ലുക്ക് മാഗസിന്റെ പ്രഗല്ഭനായ എഡിറ്റർ റുബൻ ബാനർജിക്കു ജോലി നഷ്ടപ്പെട്ടു എന്നുമാത്രമല്ല, മറ്റൊരു മാധ്യമസ്ഥാപനവും ഭരണകൂടഭീഷണിക്കു വഴങ്ങി അദ്ദേഹത്തിനു ജോലി നൽകിയതില്ല. കൊവിഡ് സംബന്ധിച്ച് വിമർശനാത്മകമായ വാർത്തകൾ ചെയ്ത അമ്പതോളം മാധ്യമപ്രവർത്തകരെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യുകയുണ്ടായി.

അഴിമതി-വർഗീയവിരുദ്ധ നിലപാടുകളുള്ള മാധ്യമപ്രവർത്തകർ നിരന്തരം വേട്ടയാടപ്പെടുകയാണ്. ഒന്നുകിൽ കൊല്ലപ്പെടുന്നു അല്ലെങ്കിൽ ജോലി നഷ്ടപ്പെടുകയും കേസുകളാൽ വേട്ടയാടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇക്കഴിഞ്ഞ പത്തുവർഷത്തിനിടെ, നൂറുകണക്കിനു സിനിയർ മാധ്യമപ്രവർത്തകർക്കാണ് ജോലി നഷ്ടമായത്. മാധ്യമങ്ങൾക്കു നേടേണ്ട തുടർച്ചയായ മാനനഷ്ടം സൂക്ഷ്മ സംവത്സികസമ്മർദ്ദങ്ങളുമൊക്കെ രാഷ്ട്രീയനേതൃത്വത്തിന്റെ ചൊൽപ്പടിയിൽ നിൽക്കാനും അവരുടെ അപ്രീതിക്കു പാത്രമായ മാധ്യമപ്രവർത്തകരെ പുറത്താക്കാനും മാധ്യമസ്ഥാപന ഉടമകളെ നിർബന്ധിതമാക്കുന്നു. 1931 ൽ ഒരു കലാപത്തിനിടെ ബ്രിട്ടീഷ് ഗവൺമെന്റിൽ വധിക്കപ്പെട്ട ഗണേഷ് ശങ്കർ വിദ്യാർഥി എന്ന പുത്രാധിപതിയുടെ ഗൗരി ലക്ഷ്മിജി, യശോലാലാജി, കൽബുർഗിയിലും കൈമരണത്തിന്റെ ദുരന്തം എത്തിയത് അവർ ജനാധിപത്യപുത്രപ്രവർത്തനത്തിനായി നിലകൊണ്ടതിനാലാണ്. 2017 മുതൽ 2022 വരെയുള്ള മോദിക്കാലത്ത് ഭാരതത്തിന്റെ വിവിധ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ 28 മാധ്യമപ്രവർത്തകരാണ് കൊല്ലപ്പെട്ടത്. ▶ 5

അനിൽ ജെ. തമ്പി

“നമ്മുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം മാധ്യമസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. അതു പരിമിതപ്പെടുത്താനാവില്ല.” - തോമസ് ജഫേഴ്സൺ.

മേയ് മുനിന് ഒരു പുത്രസ്വാതന്ത്ര്യദിനം കൂടി കടന്നുപോയി. 1993 ൽ യു.എൻ. ജനറൽ അസംബ്ലി പുത്രസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും മാധ്യമസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു നേടേണ്ട ആക്രമണങ്ങളിൽനിന്ന് അവരെ സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ ആരംഭിച്ച ഈ ദിനം മാധ്യമപ്രവർത്തകർ ഇന്ന് അഭിമാനത്തോടെ നേരേണുന്നു. ഏതൊരു ജനാധിപത്യ രാജ്യത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനശിലയാണ് സ്വതന്ത്രമായ മാധ്യമങ്ങൾ. അതില്ലെങ്കിൽ ജനാധിപത്യത്തിന്റെ അടിത്തറ തകരുന്നതിനൊപ്പം ജനങ്ങൾ നിശ്ശബ്ദരാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. ഈയൊരു കാഴ്ചപ്പാടിൽ സ്വതന്ത്ര ജനാധിപത്യ ഇന്ത്യയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അത്ര ശുഭദായകമായ ഒരു മാധ്യമ ആവാസ വ്യവസ്ഥയല്ല നിലവിലുള്ളത്.

രാജ്യത്തെ മാധ്യമനിരീക്ഷണ ഏജൻസിയായ ആർ.ഡബ്ല്യു.ബി (റിപ്പോർട്ട് വിത്തൗട്ട് ബോർഡേഴ്സ്) തയ്യാറാക്കിയ 2023 ലെ ലോകമാധ്യമസ്വാതന്ത്ര്യസൂചികയിൽ 180 രാജ്യങ്ങളുടെ പട്ടികയിൽ 161-ാം സ്ഥാനത്താണ് ഇന്ത്യ. ഇത് നടുക്കുന്നതാണെന്നാണ്. പാക്കിസ്ഥാൻ 150-ാമതും അഫ്ഗാനിസ്ഥാൻ 152-ാമതും സ്ഥാനത്താണ് എന്നതു മനസ്സിലാക്കു

കാരുണ്യത്തിന്റെ വഴിയിൽ

നവതി പിന്നിട്ട പ്രശസ്ത നാടകകൃത്ത് സി.എൽ. ജോസ് സംഭവബഹുലവും അനുഗൃഹീതവുമായ തന്റെ സഫലജീവിതത്തെ ഓർത്തെടുക്കുന്നു.

പഴയ ഒരോർമ്മയാണ്. അനേകവർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ഞാൻ ഒന്നാംക്ലാസിൽ പഠിക്കുമ്പോൾ, ഒരു ഞായറാഴ്ച ഉച്ചതിരിഞ്ഞ് എന്റെ പിതാവിന്റെ ഇളയസഹോദരി അപ്രതീക്ഷിതമായി ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ വന്നു. കുഞ്ഞമ്മായിയെ കണ്ടപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്ക് അളവറ്റ സന്തോഷം. വിവരമറിയിക്കാൻ നോക്കിയിട്ട് അപ്പനെ കാണുന്നില്ല. അയൽപക്കത്ത് അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ ഒരാൾ പറഞ്ഞു, പള്ളിപ്പമ്പിലേക്കു പോകുന്നതുകണ്ടുവെന്ന്. ഉടനെ ഞാൻ തൊട്ടുള്ള പള്ളിയിലേക്കേറി.

അക്കാലത്ത് ഉച്ചതിരിഞ്ഞു കുർബാനയില്ല. വിജനമായ ദൈവാലയം. പരിപൂർണ്ണനിശ്ശബ്ദം. ഞാൻ പള്ളിയുടെ വാതിൽക്കൽനിന്ന് എത്തിനോക്കിയപ്പോൾ അതാ അപ്പൻ മുട്ടുകുത്തി കൈകൾകുപ്പി തിരുസക്രാരിയിൽനോക്കി പ്രാർഥിക്കുന്നു. മറ്റാരുമില്ലാത്ത സമയം നോക്കി, ഏകാന്തതയിൽ ഏകാഗ്രഹിതനായി ആരാധന നടത്തുകയാണ്. ചെന്നു വിളിക്കാൻ ധൈര്യം വന്നില്ല. കുറച്ചുനേരം അപ്പനെ ഉറ്റുനോക്കി. കൂടുതലൊന്നും എനിക്ക് മനസ്സിലായില്ല. വീട്ടിലെ ദുഃഖവും ദാരിദ്ര്യവും മാറ്റിത്തരണമേ എന്നു മുട്ടിപ്പായി പ്രാർഥിക്കുകയാണോ അപ്പൻ?

സമ്പത്തിൽ ദരിദ്രനാണെങ്കിലും ഭക്തിയിലും സൽഗുണങ്ങളിലും സമ്പന്നനായിരുന്നു എന്റെ പിതാവ്. മക്കൾ മുതൽ നൂറുവരും അവർക്കു പറഞ്ഞുകൊടുക്കാനായി ബൈബിളിലെ കഥകളും വിശുദ്ധന്മാരുടെ ജീവചരിത്രങ്ങളും പഠിച്ചുവെച്ചിരുന്നു. ഞായറാഴ്ചദിവസം സന്ധ്യാജപങ്ങളും പ്രാർഥനകളും കഴിയുമ്പോൾ അപ്പൻ ഞങ്ങളെ കഥ പറഞ്ഞുതരും.

ഏറെ ക്ലേശങ്ങൾ അനുഭവിച്ചവനാണു ഞാൻ. ഇല്ലായ്മയും ദാരിദ്ര്യവും അനുഭവിച്ച ബാല്യകാലങ്ങൾ. അമ്പത്തൊന്നാം വയസ്സിൽ എന്റെ പിതാവ് അന്തരിച്ചു. അന്ന് എനിക്ക് മുപ്പതു വയസ്സ്. ജീവിതത്തിന്റെ കരുതലായി അപ്പൻ തന്നുപോയത് ഒരുപാട് സ്നേഹവും ദമ്പതുമടങ്ങിയതും. നന്നേ ചെറുപ്പം മുതൽ കൂടും ബഹുമാനത്തിന്റെ കുരിശുപേരേണ്ടിവന്നു എനിക്ക്. ദമ്പതും മക്കളുമുതൽ ഞാൻ. എനിക്ക് താഴെ നാലു സഹോദരികളും നാലു സഹോദരന്മാരും. അവരെ പഠിപ്പിക്കണം. കെട്ടിച്ചയക്കണം. കൂടുംബസ്വത്തില്ല. സമ്പാദ്യമില്ല. കായൽപ്പുരപ്പിൽ തുഴ നഷ്ടപ്പെട്ട തോണിക്കാരനെപ്പോലെ പകച്ചും പരിഭ്രമിച്ചും നിന്നു.

ഈ എസ്.എസ്.എൽ.സി.ക്കാർക്ക് കോളജിൽ ചേരാനും ഡിഗ്രിയെടുക്കാനും അതിയായ മോഹമുണ്ടായിരുന്നു. നടന്നില്ല. 17-ാം വയസ്സിൽ തൃശൂരിലെ സ്വരാജ് റൗണ്ടിലുള്ള ഒരു കുറി(ചിട്ടി) കമ്പനിയിൽ ജോലി കിട്ടി. കാലത്തു പത്തു മുതൽ അഞ്ചുവരെ കണക്കിന്റെ ലോകത്ത്. അതുകഴിഞ്ഞു വീട്ടിൽ വന്നാൽ പാതിരാത്രിവരെ നാടകമഴുത്തും വായനയും. കണക്കും കലയും പരസ്പരം പൊരുത്തപ്പെടില്ല എന്നു പറയും. ഈ രണ്ടു മേഖലകളിൽ ഏകകാലത്തു പ്രവർത്തിച്ചാൽ വിജയിക്കുക പ്രയാസമാണ്. എന്നാൽ, രണ്ടും ഒന്നിച്ചു പോകുമെന്നും വിജയകരമായി നടത്താമെന്നും ഞാൻ സ്വന്തം ജീവിതത്തിലൂടെ തെളിയിച്ചു. അത് എന്റെ ജീവിതസാഹചര്യത്തിന്റെ ആവശ്യമായിരുന്നു. കഠിനമായ അധ്വാനം, തീവ്രമായ പരിശ്രമം, വളരണം വളരണമെന്നുള്ള അദമ്യമായ ഇച്ഛാശക്തി, നേരായ മാർഗത്തിലൂടെമാത്രമേ സമ്പാദിക്കൂ എന്ന ദൃഢനിശ്ചയം, മുട്ടിപ്പായ പ്രാർഥന!

സാമ്പത്തികതെരുകുണ്ടായപ്പോൾ പ്രശ്നപരമ്പരകളുടെയും ഒത്തനടുക്ക് നിസ്സഹായതയോടെ വീർപ്പുമുട്ടി നിൽക്കുന്ന മുഹൂർത്തങ്ങളിൽ ആരോടും പരാതിപ്പെടാതെ, നൂറുണ്ടിയ ഹൃദയവുമായി ഞാൻ യേശുവിന്റെ സന്നിധിയിലേക്കു തിരിയും. ദൈവാലയത്തിന്റെ ഏകാന്തതയിൽ മുട്ടുകുത്തും. സക്രാരിയിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന തിരുവോസ്തിയിൽ സത്യമായും ക്രിസ്തുനാഥൻ സന്നിഹിതനാണെ

ന്നു പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടു ബലഹീനനായ ഞാൻ ആവശ്യങ്ങളുടെ ഭാഗ്യം കൈയടിച്ചുവെച്ച് മനംനൊന്തു പ്രാർഥിക്കും. ആദരവോടെ ആരാധിക്കും. എന്റെ വേദനകളും ഉത്കണ്ഠകളും പ്രയാസങ്ങളും പ്രതിസന്ധികളും ആ അത്താണിയിൽ ഞാൻ സമർപ്പിക്കും. വലിയൊരു ഭാരം ഇറക്കിവെച്ച ആശ്വാസമാണപ്പോൾ.

ദുരിതങ്ങളും കഷ്ടപ്പാടുകളും ഏറെ സഹിച്ചെങ്കിലും കാലം കടന്നു പോകവേ എല്ലാ കുറവുകളും നീക്കത്താൻ ദൈവം തിരുമനസ്സായി. എന്റെ സഹായത്തിന് ലിസിയും ഒപ്പം നിന്നു. ഇനിപ്പോൾ ഞാനും കൂടും ബഹുമാനം എല്ലാ സഹോദരകൂടും ബന്ധുക്കളും മാതാപിതാക്കൾ കാട്ടിത്തന്ന വഴികളിലൂടെ സഞ്ചരിച്ചു നല്ല നിലയിൽ അഭിമാനത്തോടെ കഴിയുന്നു. അങ്ങനെ ദീർഘകാലമായുള്ള ഞങ്ങളുടെ പ്രാർഥനകൾക്കും പ്രയത്നങ്ങൾക്കും നല്ല കൂലികിട്ടി. പരാതികളില്ലാതെ എല്ലാം സഹിച്ചതിന് ഈശ്വരന്റെ പ്രതിഫലം!

ഇത്രയും കാലത്തിനിടയ്ക്ക് ക്രൈസ്തവദർശനങ്ങൾക്കും ധർമികമൂല്യങ്ങൾക്കും സനാതനതത്ത്വങ്ങൾക്കും സദാചാരസംഹിതകൾക്കും വിരുദ്ധമായി ഒരുവക്കോ വരിയോ ഞാൻ എഴുതിയിട്ടില്ല. അക്രമംകൊണ്ടും കൈയുക്കുകൊണ്ടും വിജയം വരിക്കുന്ന ഒരു നാടകവും ഞാൻ രചിച്ചിട്ടില്ല. കൊലപാതകവും ആത്മഹത്യയുംകൊണ്ടു പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കുന്ന ഒരു രചനയും നടത്തിയിട്ടില്ല.

കഠിനപ്രയത്നത്തിന്റെ ഭാഗമായിരുന്നു എന്റെ നാടകരചന. എന്റെ കൂടുംബത്ത് ഒരു സാഹിത്യകാരനുമായിട്ടില്ല. ആ പാരമ്പര്യവുമില്ല. എന്നിട്ടും ഞാനൊരു നാടകരചയിതാവായി. ദൈവം എന്നെക്കൊണ്ട് എന്തൊക്കെയോ ചെയ്യിച്ചു. 1956 ൽ 24-ാം വയസ്സിൽ ഞാനാദ്യമായി എഴുതിയ നാടകത്തിന്റെ പേര് 'മാനം തെളിഞ്ഞു.' നാടകരംഗത്തു

വന്നിട്ട് 68 വർഷമായി. ഈ 92-ാം വയസ്സിലും നാടകരംഗത്തുനിൽക്കുന്നു. നിശയുടെ നിശ്ശബ്ദതയിൽ, ഏകാന്തതയുടെ പൂർണ്ണതയിൽ, ഞാനിരുന്നു

മുഖ്യവാഹികളായ നാടകങ്ങൾക്കു രൂപംകൊടുത്തപ്പോൾ എന്നോടൊപ്പം യേശു ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്റെ ഓരോ നാടകവും റേഡിയോ നാടകവും ഏകാങ്കവും യേശുവിന്റെ ആശയങ്ങൾ അലിഞ്ഞുചേർന്ന കലാരൂപങ്ങളാണ് - യേശുബിംബങ്ങളാണ്.

ഇതുവരെ മുപ്പത്തൊന്നു സമ്പൂർണ്ണനാടകങ്ങളും നൂറോളം ഏകാങ്കങ്ങളും ഒട്ടനവധി റേഡിയോ നാടകങ്ങളും കൈരളിക്ക് കാഴ്ചവെച്ചു. വർഷംതോറുമുള്ള അഖിലകേരള റേഡിയോ നാടകവാരത്തിൽ 15 വർഷം എന്റെ ഓരോ നാടകമുണ്ടായിരുന്നു. ആ ഭാഗ്യം കേരളത്തിലെ മറ്റൊരു എഴുത്തുകാരനും ലഭിച്ചിട്ടില്ല.

നാടകവാരത്തിൽ വന്നതിൽ ശ്രോതാക്കൾ മികച്ചതെന്നു വിധിയെഴുതിയ മണൽക്കാട്, അഗ്നിവലയം നാടകങ്ങൾ പിന്നീട് ആകാശവാണിയുടെ നാഷണൽ പ്രോഗ്രാമിൽ വന്നു. അതായത്, ഒരു ദിവസം രാത്രി ഒമ്പതരമുതൽ പത്തരവരെ ഇന്ത്യയൊട്ടുക്ക് അതതുഭാഷകളിൽ മേല്പറഞ്ഞ എന്റെ നാടകങ്ങൾ പ്രക്ഷേപണം ചെയ്തു.

നാടകത്തിന്റെ സീസണായാൽ പള്ളി മുറ്റങ്ങളിലും ക്ഷേത്രമൈതാനങ്ങളിലും കലാസമിതി വാർഷികങ്ങളിലും കോളജ് ആനിവേഴ്സറുകളിലും രാഷ്ട്രീയപ്പാർട്ടി സമ്മേളനങ്ങളിലും എന്റെ നാടകങ്ങൾ അരങ്ങേറി. കേരളത്തിനകത്തും പുറത്തും വിദേശരാജ്യങ്ങളിലും മലയാളികൾ എവിടെയൊക്കെയുണ്ടോ അവിടെയെല്ലാം എന്റെ നാടകങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടു.

എന്റെ മൂന്നു നാടകങ്ങൾ ചലച്ചിത്രങ്ങളായി. ഈ എസ്.എസ്.എൽ.സി.ക്കാർക്ക് മണൽക്കാട്, ജലനം, യുഗത്യുഷ്ണ എന്നീ നാടകങ്ങൾ കേരളത്തിലെ മൂന്നു യൂണിവേഴ്സിറ്റികളിൽ ഡിഗ്രിക്ക് പാഠപുസ്തകങ്ങളായി. 'നാടകരചന എന്ത്? എങ്ങനെ?' എന്ന ഗ്രന്ഥം കേരള - കാലിക്കട്ട

യൂണിവേഴ്സിറ്റികൾ എം.എ. വിദ്യാർഥികൾക്കുള്ള പഠനഗ്രന്ഥമായി അംഗീകരിച്ചു.

എന്റെ പ്രതീക്ഷയിൽക്കവിഞ്ഞ് ഒട്ടനവധി അവാർഡുകളും അംഗീകാരങ്ങളും എന്തെത്തി വന്നു. കേരളസാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡ്, കേരള സംഗീതനാടക അക്കാദമി അവാർഡ്, സമഗ്ര സംഭാവനയ്ക്കുള്ള സാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡ്, കേരള സംഗീതനാടക അക്കാദമിയുടെ കലാരത്ന ഫെല്ലോഷിപ്പ്, കെ.സി.ബി.സി. അവാർഡ്, അബുദാബി ശക്തി അവാർഡ്, സംസ്ഥാന സർക്കാരിന്റെ നാടകത്തിനുള്ള ഉന്നത ബഹുമതിയായ എസ്.എൽ.പുരം പുരസ്കാരം, ഏറ്റവും ഒടുവിലായി കേന്ദ്ര സംഗീത നാടക അക്കാദമിയുടെ നാടകരചനയ്ക്കുള്ള അമൃതാപുരസ്കാരം തുടങ്ങി ചെറുതും വലുതുമായ മുപ്പതോളം അവാർഡുകൾ ലഭിച്ചു.

ദൈവത്തിന്റെ കൃപാകടാക്ഷം പിന്നെയുമുണ്ടായി. ഞാൻ വഹിച്ച ഭാരവാഹിത്വങ്ങളും എനിക്ക് ലഭിച്ച ബഹുമതികളും പലതാണ്. കേരളസംഗീതനാടക അക്കാദമി ചെയർമാൻ, കേന്ദ്രസംഗീതനാടക അക്കാദമി അംഗം, കേരള ഫിലിം സെൻസർ ബോർഡ് അംഗം, കാലിക്കറ്റ് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ ഫൈൻ ആർട്സ് ഫാക്കൽറ്റി അംഗം, ആഗോള കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ അത്യുന്നത പേപ്പൽ ബഹുമതിയായ 'ഷെവലിയർ' പദവി. ഇതിനു പുറമേ കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി, സമസ്ത കേരളസാഹിത്യപരിഷത്ത്, ആകാശവാണി ഉപദേശകസമിതി എന്നിവയിലും അംഗമായിരുന്നിട്ടുണ്ട്.

എന്റെ രചനയെപ്പറ്റി ഒരു വസ്തുത കൂടി പറയട്ടെ. ഇത്രയും കാലത്തിനിടയ്ക്ക് ക്രൈസ്തവദർശനങ്ങൾക്കും ധർമികമൂല്യങ്ങൾക്കും സനാതനതത്ത്വങ്ങൾക്കും സദാചാരസംഹിതകൾക്കും വിരുദ്ധമായി ഒരു വാക്കോ വരിയോ ഞാൻ എഴുതിയിട്ടില്ല. അക്രമംകൊണ്ടും കൈയുക്കുകൊണ്ടും വിജയം വരിക്കുന്ന ഒരു നാടകവും ഞാൻ രചിച്ചിട്ടില്ല. കൊലപാതകവും ആത്മഹത്യയുംകൊണ്ടു പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കുന്ന ഒരു രചനയും നടത്തിയിട്ടില്ല.

വിവിധ നാടകങ്ങളിലൂടെ ഞാൻ സമൂഹത്തിനു കൊടുത്ത സന്ദേശം സത്യത്തിന്റെ, സ്നേഹത്തിന്റെ, നന്മയുടെ, കരുണയുടെ, മതമൈത്രിയുടെ, മാന്വസ്നേഹത്തിന്റെ, പശ്ചാത്താപത്തിന്റെ, പരോപകാരത്തിന്റെ, ക്ഷമിക്കുന്ന സ്നേഹത്തിന്റെ, പ്രതികാരമില്ലായ്മയുടെ...അങ്ങനെ...അങ്ങനെ...

ദീർഘിപ്പിക്കുന്നില്ല. ഈ സ്കൂൾ ഫൈനൽകാരണ ദൈവം എവിടെവരെ എത്തിച്ചു? ബൈബിളിൽ ഒരു വാക്യമുണ്ട് (1 പത്രോസ് 5:6) "ദൈവത്തിന്റെ ശക്തമായ കരത്തിൻകീഴിൽ നിങ്ങൾ താഴ്മയോടെ നിൽക്കുവിൻ. അവിടുന്ന് തക്കസമയത്തു നിങ്ങളെ ഉയർത്തിക്കൊള്ളും."

സത്യമാണ്. അവിടുന്ന് എന്നെ ഉയർത്തി വളർത്തി. നിസ്വാനം നിസ്സാരനുമായിരുന്ന എന്നെ ദൈവം എവിടെ വരെ എത്തിച്ചു?

92 ൽ എത്തിനിൽക്കുന്ന ഞാൻ ഇന്ന് ഏറെ സംതൃപ്തനാണ്. നാടകരംഗത്ത് ഒന്നുമല്ലാതിരുന്ന എന്നെ ഒന്നാം നിരയിലെത്തിച്ചതും ആരുമല്ലാതിരുന്ന എന്നെ ആയിരങ്ങളുടെ ആരാധനാപാത്രമാക്കിയതും ദയാനിധിയായ ദൈവത്തിന്റെ കൃപാകടാക്ഷമാണ്.

ഡോ. ജ്യോതി തോമസ്

മിനി പൊലീസുകാരിയാണ്. കടയിൽപ്പോയി തിരിച്ചുവന്നപ്പോൾ ഭർത്താവ് കതകു തുറന്നു. മുറിക്ക കത്തുനിന്ന് ഒരു പാറ്റ മിനിയുടെ അടുത്തേക്കു പറന്നു വന്നു. കൈയിലുണ്ടായിരുന്ന സാധനങ്ങൾ താഴെ യിട്ട് അവർ തിരിഞ്ഞോടി. ഭർത്താവ് പാറ്റപോയെന്ന് ഉറപ്പുപറഞ്ഞപ്പോൾ മിനി തിരിച്ചു വീട്ടിൽ കയറി. പക്ഷേ, പാറ്റ അവളെ വീണ്ടും വേട്ടയാടി. നൂമി ലുടെ പറക്കുന്ന പാറ്റയെക്കണ്ട് അവൾ നിലവിളിച്ച് ബാത്ത്റൂമിൽ കയറി കതകടച്ചു. ധീരനായ ഭർത്താവ് പത്തുമിനിറ്റുകൊണ്ട് പാറ്റയെ കൊന്നു. ഭർത്താവിൽ വലിയ വിശ്വാസമുള്ള മിനി ബാത്ത്റൂമിന്റെ കതകുതുറന്നു പുറത്തിറങ്ങി. പക്ഷേ, അവൾ വിറയ്ക്കുകയായിരുന്നു. വൈകുന്നേരത്തോടെ പനികൂടി ഹോസ്പിറ്റലിൽ അഡ്മിറ്റായി. ഹോസ്പിറ്റൽവാസത്തിനു നാലുനാളുകൾക്കുശേഷം അവർ ഭർത്താവിനെയുംകൂടി എന്റെ അടുത്തുവന്നപ്പോൾ പറഞ്ഞ വാചകം ഓർമ്മയുണ്ട്: “സാർ എനിക്കു പാറ്റയെമാത്രമല്ല, പല്ലിയെയും പേടിയാ!” ഇവർ കരാട്ടെ ബ്ലാക്ക് ബെൽറ്റാണ്. ബസിൽവച്ച് അനാവശ്യമായി ദേഹത്തു സ്പർശിച്ച പുരുഷനെ തല്ലിയിട്ടുണ്ട്. ഇവർ ശരിക്കും ഒരു ഡൈര്യശാലിതന്നെ. പക്ഷേ, പാറ്റയെയും പല്ലിയെയും പേടിയാണ്. അത് സാധാരണ പേടിയല്ല. അമിതഭയമാണ് (ഫോബിയ)! ഫോബിയയെ മാറ്റിയെടുക്കാനുള്ള അനേകം മനഃശാസ്ത്രമാർഗങ്ങൾ പാരമ്പര്യ മനഃശാസ്ത്രത്തിലും എൻ.എൽ.പി. പോലുള്ള വിദ്യകളിലുമുണ്ട്. ഇത്തരത്തിലുള്ള വിദ്യകൾ പ്രയോഗിച്ചതിലൂടെ മിനി പാറ്റയെ കൈവെള്ളയിൽ എടുക്കാൻ കെല്പുള്ള വ്യക്തിയായി മാറി.

എന്താണ് അമിത (അകാരണമായ) ഭയം (ഫോബിയ)?

പ്രശസ്തമായ വികിപീഡിയ ഫോബിയയെ നിർവചിക്കുന്നത്, ‘ഒരു വസ്തുവിനെയോ സാഹചര്യത്തെ യോകുറിച്ചുള്ള യുക്തിരഹിതവും യാഥാർഥ്യബോധമില്ലാത്തതും സ്ഥിരവും അമിതവുമായ ഭയത്താൽ നിർവചിക്കപ്പെട്ട ഒരു ഉൽകണ്ഠാരോഗം എന്നാണ്.

ഫോബിയാകളെ പൊതുവായി രണ്ടായി തരം തിരിക്കാം:

- 1. പ്രത്യേക ഭയങ്ങൾ 2. സാമൂഹികഭയം

പ്രത്യേകഭയമുള്ള വ്യക്തി ഒരു പ്രത്യേകവസ്തുവിനെയോ സാഹചര്യത്തെത്തോ അകാരണമായി, അമിതമായി ഭയക്കുന്നു. എന്നാൽ സാമൂഹികഭയമുള്ളവ്യക്തി, പേരിൽ ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ, സമൂഹവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട, മറ്റു വ്യക്തികളുമായി ഇടപഴകേണ്ട സാഹചര്യങ്ങളെ അകാരണമായി, അമിതമായി ഭയക്കുന്നു. മിനിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവൾ അനുഭവിച്ചിരുന്നത്, പ്രത്യേകഭയങ്ങളായിരുന്നു. ഇവിടെ ഓർക്കേണ്ട കാര്യം ഫോബിയയെ പൊതുവായി രണ്ടായി തരംതിരിച്ചുവെങ്കിലും ഈ ഓരോ വിഭാഗത്തിനും കീഴിലും അനേകം ഫോബിയാകൾ വേറെയും ഉണ്ട് എന്നതാണ്.

ഫോബിയാകൾ ഉടലെടുക്കാനുള്ള പ്രധാന കാരണങ്ങൾ?

മനഃശാസ്ത്രത്തിൽ വളരെയധികം ചർച്ച ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു വിഷയമാണ് അമിതമായ, അകാരണമായ ഭയം എന്നത്. ഈ ഒരു പ്രശ്നം ഉടലെടുക്കാനുള്ള പ്രധാനകാരണങ്ങൾ ചുവടെ ചേർക്കുന്നു:

- 1. കുട്ടിക്കാലത്തെ തിക്താനുഭവങ്ങൾ, 2. പൊരുത്തപ്പെടാൻ കഴിയാത്ത സാഹചര്യങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളേണ്ടിവന്ന അനുഭവങ്ങൾ, 3. അമിത ഉൽകണ്ഠ 4. പാരമ്പര്യഘടകങ്ങൾ.

മേൽ സൂചിപ്പിച്ച കാരണങ്ങളാൽ ഭയവും ഉൽകണ്ഠയും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന ഹോർമോണുകളുടെ അളവുയരുകയും അത് സ്ഥിരം പ്രതിഭാസമാവുകയും വ്യക്തി ഫോബിയായിലൂടെ കടന്നുപോവുകയും ചെയ്യും.

ഫോബിയ അനുഭവിക്കുന്നവരെ എങ്ങനെ നോക്കിക്കാണണം?

ഫോബിയായുടെ പിടിയിൽ അകപ്പെട്ടവരെ എത്രയും നേരത്തേ കൗൺസലിങ്ങിലൂടെയും മറ്റു ചികിത്സാമാർഗങ്ങളിലൂടെയും കടത്തിവിട്ടാൽ അവർക്കു വളരെ സുഗമമായി ഇതിൽനിന്നു പുറത്തുവരാൻ പറ്റും. ചില സാഹചര്യങ്ങളിൽ വ്യക്തി, ഫോബിയായിൽനിന്നു പുറത്തുവരാൻ കുറച്ചുനാളുകൾ എടുത്തേക്കാം. ഫോബിയ ഉള്ള വ്യക്തികളുമായി ഇടപഴകുമ്പോൾ താഴെപ്പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കണം: സഹാനുഭൂതിയോടെ പെരുമാറുക, കളിയാക്കാ

തിരിക്കുക, പ്രതികൂലസാഹചര്യങ്ങളെ മറികടക്കാൻ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും വളരെ ചെറിയ മാറ്റത്തിൽ പ്പോലും അഭിനന്ദിക്കുകയും ചെയ്യുക.

ഫോബിയ അനുഭവിക്കുന്നവരുടെ വിഷമതകളെ മനസ്സിലാക്കാൻ പലപ്പോഴും ചുറ്റുമുള്ളവർക്കു കഴിയാതെ വരുന്നത് ചികിത്സ തേടുന്നതിനു തടസ്സമാകാറുണ്ട്. ഇത് പ്രശ്നം സങ്കീർണ്ണമാക്കുകയും ചില സമയങ്ങളിൽ ജീവനുതന്നെ ഭീഷണിയാവുകയും ചെയ്യും.

കൂടാതെ, വെള്ളത്തെ ഭയക്കുന്നവർ, അടച്ചുകെട്ടിയ സ്ഥലത്തെ ഭയക്കുന്നവർ ഉദാ: അടച്ചിട്ട മുറി, ലിഫ്റ്റ് തുടങ്ങിയവ, ദന്തഡോക്ടറെ ഭയം, ആൾക്കൂട്ടത്തെ ഭയക്കുന്നവർ, പ്രസംഗം പറയാനുള്ള ഭയം, കുത്തിവയ്പ്പ് ഭയക്കുന്നവർ, രക്തത്തെ ഭയക്കുന്നവർ, ഇരുട്ടിനെ ഭയക്കുന്നവർ, ജന്തുക്കളെ ഭയക്കുന്നവർ, രോഗം വരുമോ എന്നു ഭയമുള്ളവർ എന്നിങ്ങനെ. ഫോബിയമൂലം ദുരിതമനുഭവിക്കുന്നവർ അനേക

പാറ്റയെ പേടിക്കുന്ന പൊലീസുകാരി!

യ്യാം. മേൽ സൂചിപ്പിച്ച വസ്തുത ശരിയായി മനസ്സിലാക്കാൻ ചില ഫോബിയാകളെയും അവയുടെ പരിണതഫലങ്ങളെയും ചുവടെ വിവരിക്കുന്നു:

ഉയരത്തെ ഭയക്കുന്നവർ: ഏതെങ്കിലും കാരണവശാൽ ഈ ഫോബിയ ഉള്ളവർ ഉയരമുള്ള സ്ഥലത്തെത്തിയാൽ ബോധം നഷ്ടപ്പെട്ടു വീഴാൻപോലും സാധ്യതയുണ്ട്.

വിമാനത്തിൽ സഞ്ചരിക്കാൻ ഭയക്കുന്നവർ: ലോകപ്രശസ്തരായ ചിലർ വിമാനത്തിൽ കയറാത്ത കഥകൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടാവാം. ഈ ഒരു പ്രശ്നംമൂലം ജോലികൾ നഷ്ടപ്പെടുന്നവരും വിമാനത്തിനുള്ളിൽവച്ച് ശാരീരികപ്രശ്നങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നവരും അനേകമാണ്.

കമാണ്. അവരുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെ സങ്കീർണ്ണമാണുതാനും.

ഫോബിയയെ മറികടക്കാനുള്ള മാർഗങ്ങൾ

എന്റെ അനുഭവത്തിൽ എക്സ്പോഷർ തെറാപ്പി, ഹിപ്നോ തെറാപ്പി, എൻ.എൻ.പി. തെറാപ്പികൾ, ഗെസ്റ്റാൾട്ട് തെറാപ്പി എന്നിവയെല്ലാം ഫോബിയയെ മറികടക്കാൻ വളരെ ഫലപ്രദമായി കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ചില അവസരങ്ങളിൽ ഉൽകണ്ഠ കുറയ്ക്കാനുള്ള മരുന്നുകൾ ആവശ്യമായി വരും. കൗൺസലിങ്ങും വിദഗ്ദ്ധചികിത്സയും ഒരുമിച്ചുപോകേണ്ട സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഒട്ടും മടിക്കാതെ നാം അതു സ്വീകരിക്കണം. കാരണം, ഫോബിയ നിസ്സാരമല്ല.

ശ്രേഷ്ഠമലയാളം അകമ്പടി

അർത്ഥമറിയാതെ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരു വാക്കാണ് അകമ്പടി. ചിലർ അതിനെ ‘അകമ്പിടി’ എന്നോ അകമ്പടി’ എന്നോ തെറ്റായി പറയുകയും എഴുതുകയും ചെയ്യുന്നു. അകമ്പടി എന്നതുമാത്രമാകുന്നു ശരിയായ രൂപം. അകം+പടി, സന്ധി ചെയ്യുമ്പോൾ അകമ്പടി എന്നാകുന്നു. അനുസ്മാരത്തിനു പരമായി വർഗാക്ഷരങ്ങളിൽ ഒന്നു വരുമ്പോൾ അതത് വർഗാക്ഷരത്തിന്റെ അനുനാസികം ആദേശമായി വരും. അങ്ങനെ, അകം + പടി, ചേർത്തെഴുതുമ്പോൾ അകമ്പടി എന്നായിത്തീരുന്നു. ഈ വിനിമയത്തെ ഇങ്ങനെ രേഖപ്പെടുത്താം. അകം+പടി → അകമ്+പടി → അകമ്പടി. “വർഗ്യങ്ങൾ പരമായ് വന്നാൽ/ അതാതിൻ പഞ്ചമം വരാം” (കാരിക 25-1)* എന്നാണല്ലോ നിയമവും.

അകമ്പടി എന്ന പദത്തിന് പലവിധം അർത്ഥയോജന കല്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പടി (ശമ്പളം) പറ്റിക്കൊണ്ട് ചെയ്യുന്ന അകംവേല എന്നാണതിന്റെ നിരൂപ്യർത്ഥം. ക്ഷേത്രത്തിലെയോ കൊട്ടാരത്തിലെയോ

അകത്തെ ചേവുക (ഉദ്യോഗം)മത്രേ അകമ്പടി (Service in a temple or palace).

പടി എന്ന വാക്കിന് പോലെ എന്നൊരർത്ഥമുണ്ട്(പറയുംപടി). അപ്പോൾ ‘അകംപടി’ക്ക് അകത്തെപ്പോലെ എന്ന പൊരുൾ വരാം. അങ്ങനെയെങ്കിൽ അകത്തുകഴിയുന്നതുപോലെ വെളിയിൽ സഞ്ചരിക്കുമ്പോഴും ശമ്പളം കൈപ്പറ്റിക്കൊണ്ട് അധികാരികളെ സേവിക്കുന്നവർ എന്നൊരു വിവക്ഷിതവും അകമ്പടിക്ക് ചേരുന്നില്ലെന്ന് പ്രൊഫ. കുളത്തൂർ കൃഷ്ണൻനായർ നിരീക്ഷിക്കുന്നു.*

ഇത്രയും കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിൽവെച്ചുകൊണ്ട് ആലോചിച്ചാൽ, ഇന്നത്തെ മന്ത്രിമാർക്കുള്ള സുരക്ഷാഭടന്മാരെപ്പോലെയോ കൂടെനിന്നു പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥരെപ്പോലെയോ ഉള്ള ആളുകളുടെയോ സേവകവൃത്തിയത്രേ അകമ്പടി. ‘അകമ്പടി സേവിക്കുക’ എന്നൊരു ശൈലിയുണ്ടായതും ഈയൊരു പശ്ചാത്തലത്തിലാകണം. അകമ്പടി എന്ന സുരക്ഷാസന്നാഹവും അണികൾ എന്നു വിളിപ്പേരുള്ള ആൾക്കൂട്ടവും ചേർന്നു നടത്തുന്ന പ്രൗഢസഞ്ചാരത്തിന്, രാജാധിപത്യകാലത്തുമാത്രമല്ല പ്രജാധിപത്യകാലത്തും സാംഗത്യമുണ്ടെന്ന് സമീപകാലസംഭവങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ടല്ലോ!

* കുളത്തൂർ കൃഷ്ണൻനായർ, പ്രൊഫ., തെറ്റുരുത്ത് മലയാളം, മനോരമ ബുക്സ്, കോട്ടയം, 2023, പുറം - 33.

ഫാ. മാത്യു ചന്ദ്രൻകുന്നൽ

വലിയ പ്രതീക്ഷയോടെയാണ് പ്രധാനമന്ത്രി മോദിയും ബിജെപിയും 2024 ലെ പൊതു തിരഞ്ഞെടുപ്പിലേക്കെത്തിയത്. 370-400 സീറ്റ് നേടി അനായാസം മൂന്നാംതവണയും രാജ്യം ഭരിക്കുമെന്നായിരുന്നു അവകാശവാദം. ആ സമയത്ത് ബി.ജെ.പി. യുടെ ആത്മവിശ്വാസത്തിൽ ആർക്കും സംശയം തോന്നിയിരുന്നില്ല. എന്നാൽ, തിരഞ്ഞെടുപ്പിലേക്ക് എത്തിയപ്പോൾ രാജ്യത്തെ രാഷ്ട്രീയാന്തരീക്ഷം ആകെ മാറി. മൂന്നുവട്ടം വോട്ടെടുപ്പ് പൂർത്തിയായപ്പോഴേക്കും 370 - 400 എന്ന മാജിക് നമ്പറിനെക്കുറിച്ച് പ്രധാനമന്ത്രിയും അദ്ദേഹത്തെ അന്ധമായി പിന്തുണയ്ക്കുന്ന കോർപ്പറേറ്റുമായുടമങ്ങളും മിണ്ടുന്നതേയില്ല. 370 - 400 സീറ്റ് ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടന പൊളിച്ചെഴുതാനുള്ള സ്വപ്ന സംഖ്യയാണ്. ആ സംഖ്യയിലേക്ക് എത്തുന്നതിന് അസാധാരണമായ ബിജെപി തരംഗമുണ്ടാകണമെന്നു സാമാന്യവിവരമുള്ള ആർക്കുമറിയാം. 2019 ൽത്തന്നെ കിട്ടാവുന്നതിന്റെ പരമാവധി സീറ്റ് ബിജെപി നേടിയിരുന്നു. അതിനപ്പുറത്തേക്കു കടക്കണമെങ്കിൽ വടക്കേയിന്ത്യയിൽ സീറൂ നിലനിർത്തുകയും ദക്ഷിണേന്ത്യയിൽ 50 ലധികം സീറ്റ് കൂടുതൽ പിടിക്കുകയും വേണം. അത് അസാധ്യമായ കാര്യമത്രേ.

ഏതു പാർട്ടി ഭരിക്കുന്നു എന്നതല്ല പ്രധാനം, അവരുടെ നയപരിപാടികൾ എന്താകുന്നുവെന്നതാണ്. ബിജെപി രാജ്യത്തിന്റെ ഐക്യവും അഖണ്ഡതയും കാത്തു സൂക്ഷിക്കില്ലെന്നും രാജ്യത്ത് മതേതരത്വവും സോഷ്യലിസവും നഷ്ടപ്പെടുമെന്നും ന്യൂനപക്ഷങ്ങളും ഭൂരിപക്ഷസമൂഹത്തിലെ ഉത്തമരായ ജനാധിപത്യവാദികളും വിശ്വസിക്കുന്നു. ബിജെപിയെ സംഘടനാപരമായി താങ്ങിനിറുത്തുന്ന ആർഎസ്എസിന്റെ ഹിന്ദുത്വ അജണ്ടയെ ഭയപ്പെടുകയും എതിർക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ എണ്ണം വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു. ഹിന്ദു - മുസ്ലീം വിഭേദം വർദ്ധിച്ചു ഏകദേശം

എന്ന ബിജെപിയുടെ കണക്കുകൂട്ടൽ തെറ്റിക്കുന്ന തിരഞ്ഞെടുപ്പായിരിക്കും ഇത്. പണക്കൊഴുപ്പും മാധ്യമപിന്തുണയും ഇവന്റെ മാനേജ്മെന്റ് പാടവവും പൊളിറ്റിക്കൽ സ്ക്രാറ്റജിസ്റ്റുകളുടെ സഹായവും പോരാ തിരഞ്ഞെടുപ്പുവിജയത്തിനെന്നു പാർട്ടിക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ പോകുന്ന തിരഞ്ഞെടുപ്പായിരിക്കും ഇത്. രാജ്യത്ത് 'ഒരു പാർട്ടി ഒരു ഭരണം' എന്ന ബിജെപിയുടെ അപകടകരവും ജനാധിപത്യവിരുദ്ധവുമായ ഫാസിസ്റ്റ് സമീപനത്തിനെതിരെ ഉയരുന്ന ജനവികാരത്തിന്റെ പ്രകാശനമായിരിക്കും 2024 ലെ തിരഞ്ഞെടുപ്പുഫലം. തിരഞ്ഞെടുപ്പ് ഏഴു

കുടുംബത്തിനും മാത്രം എതിരെയുള്ള മുദ്രാവാക്യമായിരുന്നില്ല. പ്രതിപക്ഷമില്ലാത്ത, എതിർശബ്ദങ്ങളില്ലാത്ത ഭരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ധിക്കാരം കലർന്ന മുദ്രാവാക്യമായി ജനാധിപത്യവിശ്വാസികൾ അതിനെ വിലയിരുത്തി. മറ്റൊന്നും പറയാനില്ലാത്തതു കൊണ്ട് എന്നു തോന്നിപ്പിക്കത്തക്കവിധം രാഹുൽഗാന്ധിയെയും നെഹ്റുകുടുംബത്തെയും എല്ലാവേദികളിലും പ്രധാനമന്ത്രി കടന്നുകൂടിയത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിലയിടിക്കുന്നതിനു കാരണമായി. ഇതിനു പുറമേയാണ് തോൽവി മണത്തുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ വർഗീയവിഷം ചീറ്റുന്ന പ്രസംഗങ്ങൾ. രാജസ്ഥാൻപ്രസം

പ്രതിപക്ഷത്തന്റെ എതിർപ്പില്ലാതെ ഭരിച്ച പ്രധാനമന്ത്രി വോട്ടു ചോദിക്കേണ്ടത് ഭിന്നിപ്പിന്റെയും വർഗീയതയുടെയും പ്രസംഗങ്ങളിലൂടെയല്ല, രാജ്യത്തുണ്ടാക്കിയ വികസനപ്രവർത്തനങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയാണ്. ഏതാനും സുപ്പർ ഹൈ വേകളും പാലങ്ങളും വിമാനത്താവളങ്ങളും മാത്രമാണു വികസനമെന്നു ജനം വിശ്വസിക്കുകയില്ല. അതൊക്കെ ചെറിയ ന്യൂനപക്ഷമായ ഉപരിവർഗത്തിനുതന്നെ അടിസ്ഥാനസൗകര്യങ്ങളാണ്. യഥാർഥ വികസനം അടുക്കളയിലെ വികസനമാണ്. നിത്യോപയോഗസാധനങ്ങളുടെ വിലക്കുറവ്, ഗ്യാസിന്റെയും ഇന്ധനത്തിന്റെയും ലഭ്യതയും വിലക്കുറവും, കുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസസൗകര്യം അടിസ്ഥാന ആരോഗ്യപരിരക്ഷ, കർഷകരും കാർഷികവിളകൾക്കും വില ഉറപ്പാക്കുന്ന നയപരിപാടികൾ, സ്ത്രീകൾക്കും കുട്ടികൾക്കും സുരക്ഷ നൽകുന്ന നടപടികൾ തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളാണ് വികസനമായി സാധാരണക്കാർ മനസ്സിലാക്കുന്നത്. ഇതുപതുക്കോടി ജനങ്ങൾ ദാരിദ്ര്യരേഖയ്ക്കു താഴെക്കഴിയുന്നു. തൊഴിൽരഹിതരുടെ എണ്ണം പെരുകുന്നു. ഇതിനെ വികസനമായി ആർ അംഗീകരിക്കും? ഇത്തരമൊരു പശ്ചാത്തലത്തിൽ താമര വിരിയുന്നതുള സാധ്യത കുറവാണെന്ന് ആരേങ്കിലും ചിന്തിച്ചാൽ അവരെ കുറ്റപ്പെടുത്താനാകുമോ?

നേർമൊഴി

താമര വിരിയുമോ വാടുമോ?

എൺപതു ശതമാനത്തോളം വരുന്ന ഹിന്ദുക്കളെ ഒന്നിപ്പിക്കാമെന്ന രാഷ്ട്രീയതന്ത്രത്തിന്റെ അപകടം നല്ല ജനാധിപത്യബോധമുള്ളവർ തിരിച്ചറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 2024 ലെ തിരഞ്ഞെടുപ്പുഫലം ബിജെപിയുടെ സ്വപ്നങ്ങൾക്കു തിരിച്ചടിയായെന്നതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ പലതാണ്. പ്രസംഗങ്ങളും പരസ്യങ്ങളും പ്രചാരണതന്ത്രങ്ങളുംകൊണ്ട് രാജ്യത്തെ ജനങ്ങളെ മുഴുവൻ മസ്തിഷ്കക്ഷാളനം നടത്താമെന്ന പാർട്ടിയുടെ പ്രതീക്ഷ തകർന്നടിയാൻ പോവുകയാണ്. വടക്കേയിന്ത്യൻ ഗ്രാമങ്ങളിലെ പാവപ്പെട്ട മനുഷ്യരേപ്പോലെയാണ് രാജ്യത്തെ എല്ലാവരും

ഘട്ടങ്ങളാക്കി നീട്ടിയത് തിരിച്ചടിയായാകാൻ പോവുകയാണ്. മോദി സർക്കാരിന്റെ പൊള്ളത്തരങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്യാൻ ജനങ്ങൾക്കു കൂടുതൽ സമയം ലഭിക്കുന്നതിന് അതു കാരണമായി. വെളുക്കാൻ തേച്ചതു പാണ്ടായതു പോലെയായി ഏഴുഘട്ട വോട്ടെടുപ്പ്. പ്രധാനമന്ത്രി എല്ലാ പ്രദേശങ്ങളിലും പ്രസംഗിച്ചാൽ അതു മുഴുവൻ വോട്ടായി മാറുമെന്നുള്ള പഴയകാലചിന്തയാണ് കാലഹരണപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു തെളിയിക്കപ്പെടാൻ പോകുന്നത്. കോൺഗ്രസ് മുക്തഭാരതം എന്ന പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ ആവർത്തിച്ചുള്ള പ്രസംഗം ഗുണത്തേക്കാളേറെ ദോഷം ചെയ്തു. അതു കോൺഗ്രസിനും നെഹ്റു

വും അതിലെ താലിമാലപരാമർശവും പാർട്ടിക്കും പ്രധാനമന്ത്രിയ്ക്കും വലിയ ക്ഷീണമായി. രാഷ്ട്രീയത്തിലെ രണ്ടാം നിരയിലോ മൂന്നാം നിരയിലോ ഉള്ള നേതാക്കന്മാർപോലും പറയാൻ അറയ്ക്കുന്ന കാര്യങ്ങളാണ് ഭരണഘടനാസ്ഥാപനത്തിന്റെ തലപ്പത്തുള്ള പ്രധാനമന്ത്രി ലജ്ജയില്ലാതെ പറഞ്ഞത്. രാഹുൽഗാന്ധി രാജ്യത്തിന്റെ പ്രധാനമന്ത്രിയാകണമെന്നുഗ്രഹിക്കുന്നത് പാക്കിസ്ഥാൻകാർ മാത്രമാണെന്ന പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ വാക്കിനു പിന്നിലെ മുസ്ലീംവിരുദ്ധത നല്ല ഹൈന്ദവർപോലും വകവെച്ചു കൊടുക്കുകയില്ല. പത്തുവർഷം രാജ്യത്തിന്റെ സകലവിഭവങ്ങളും സമാഹരിച്ചു,

ഷാജി മാലിപ്പാറ

“എന്റെ കുഞ്ഞിനെ ഞാൻ സ്കൂളിൽ വിടുന്നത് നിനക്കു തട്ടിക്കൊടുത്തല്ലേ. നി എന്താ വിചാരിച്ചത്? നിനെപ്പോലെ തോന്നുവാൻ കാണിക്കാനാ എല്ലാ പിള്ളേരും സ്കൂളിൽ വരണമെന്നോ? നിനെ ചിലപ്പോൾ അതിനായിരിക്കും ഇങ്ങോട്ടു തള്ളിവിടുന്നത്? എന്നാലേ, എന്റെ കുഞ്ഞിനെ ഞാൻ പഠിക്കാനാ പറഞ്ഞുവിടുന്നത്.” അമ്മയ്ക്കു ദേഷ്യം അടക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അവരുടെ പുരികം വിറച്ചു. മുഖം ചുവന്നു. കണ്ണുകളിൽ തീ പാറി. അജേഷ്മാഷ് തൊട്ടരികിൽ കരുതലോടെ നിന്നു. അമ്മയുടെ അപ്പുറത്തായി നിമിഷ റൂച്ചറും. റൂച്ചറുടെ അഞ്ച് എക്സാസിലെ അനന്തുവിന്റെ അമ്മയാണ് പൊട്ടിത്തെറിച്ചു നിൽക്കുന്നത്. അജേഷ് മാഷിനരികിലേക്കു റൂച്ചറാണ് അവരെ കുട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നത്. അഭിലാഷിന്റെ വികൃതിത്തരങ്ങൾ പ്രസിദ്ധമാണ്. ഏഴാംക്ലാസിന്റെ തരികിടയൊന്നുമല്ല അവന്റെ കൈയിലുള്ളത്. “മാഷിന്റെ ക്ലാസിലാ ഇവൻ പഠിക്കണമെന്ന് അറിഞ്ഞിട്ടാ ഞാൻ ഇങ്ങോട്ടുവന്നത്. മാഷ് പറ. ആർക്കായാലും ഇതൊക്കെ സഹിക്കാൻ പറ്റോ? റൂച്ചർക്ക് അറിയാം എന്റെ കു

ഞ്ഞിന്റെ കാര്യം. മരിച്ചിട്ടു ജീവിക്കണ കൊച്ചാ അവൻ. അതിനെയാണ്.....” തികട്ടിവന്ന വാക്കുകൾ വിഴുങ്ങിയ അമ്മ കിതച്ചു. കണ്ണീരൊഴുക്കിനിന്നു. “അമ്മ പറഞ്ഞതൊക്കെ നേരം. എനിക്കറിയാം. റൂച്ചർ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അഭിലാഷിന്റെ അമ്മ രാവിലെ വന്നിരുന്നു. അവരു മാപ്പും പറഞ്ഞിട്ടാ പോയത്.” അജേഷ്മാഷ് സാന്വനമെന്നോണം പറഞ്ഞു. “ആർക്കുവേണം അവരുടെ മാപ്പ്? എനിക്കു പേടിയാ. ഇനി

യും ഇവൻ എന്റെ കുഞ്ഞിനെ.....” അഭിലാഷിനെ കടുപ്പിച്ചുനോക്കിയിട്ടു താക്കീതിന്റെ മട്ടിൽ പറഞ്ഞു: “ഇനി നീ എന്റെ കുഞ്ഞിനെ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യോ? ചെയ്താൽ.....” “ഇല്ല. ഞാനൊന്നും ചെയ്യില്ല.”

“എന്നാൽ നിനക്കു നല്ലത്. അല്ലെങ്കിൽ.....” നിമിഷ റൂച്ചർക്കുനേരേ തിരിഞ്ഞിട്ടു തുടർന്നു: “എന്റെ കുഞ്ഞിനെ പുറത്തുവിടുമ്പോൾ എന്റെയും

കഴുകിയിട്ടു വാ.” മാഷ് അവനെ പറഞ്ഞയച്ചു. “എല്ലാരും പിള്ളേരല്ലേ? എനിക്കറിയാം. അവനു വിഷമമായിക്കൊണ്ടും. എന്റെ കുഞ്ഞും

അമ്മ മന്നാസ്സ

ഉളിൽ തീയാ റൂച്ചറേ. വയ്യാത്ത കുഞ്ഞല്ലേ അവൻ.....” “അനന്തു വയ്യാത്ത കുട്ടിയാണ് എനിക്കറിയില്ലായിരുന്നു ആന്റി.” അഭിലാഷ് വിങ്ങിപ്പൊട്ടിപ്പോയി. അവൻ കൈകൾ കുപ്പി പറഞ്ഞു: “ഞാൻ അറിയാതെയാ. ക്ഷമിക്കണം.” ആ നിമിഷം അമ്മ അലിഞ്ഞുപോയി. അവർ അഭിലാഷിന്റെ കുപ്പിയ്ക്കു കൈകൾ കുട്ടിപ്പിടിച്ചു. അവനെ ചേർത്തു പിടിച്ചു. കണ്ണീരണിഞ്ഞ മുഖത്ത് ഉമ്മവെച്ചു. “മോനേ, സാരോലു. അറിയാതെയല്ലേ. എന്റെ കുഞ്ഞ് വയ്യാത്തതാ. അതുകൊണ്ടാ..... മോൻ കരയല്ലേ.” അനന്തുവിന്റെ അമ്മയും അഭിലാഷും ഒന്നിച്ചുകരഞ്ഞു. മാഷും റൂച്ചറും നിർന്നിമേഷമായി അതു നോക്കിനിന്നു. പിന്നെ റൂച്ചർ അമ്മയുടെ ചുമലിൽ തൊട്ടുപറഞ്ഞു: “കരയാതെ.” “ഇല്ല റൂച്ചർ, ഞാൻ കരയണില്ല.” അവർ മുഖം തുടച്ചു. “അഭിലാഷ് പോയി മുഖം

അവനെ അടിച്ചതാണല്ലോ.” മാഷും റൂച്ചറും അവരെ സമാധാനിപ്പിച്ചു. അങ്ങനെയൊക്കെ സംഭവിച്ചുപോയി. അനന്തുവിനെ അഭിലാഷ് വട്ടപ്പേരിട്ടു വിളിച്ചു. അപ്പോൾ അവൻ ഒന്നടിച്ചു. പിന്നെ തിരിച്ചടിയായി. ഒടുവിൽ കൺതടം വീർത്തും മുഖം വിങ്ങിയുമൊക്കെയാണ് അനന്തു വീട്ടിലെത്തിയത്. അഭിലാഷ് മുഖം കഴുകി തിരിച്ചെത്തിയപ്പോഴേക്കും അമ്മ ചിരിച്ചു വർത്തമാനം പറയാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു. അവർ അവനെ അരികിൽ വിളിച്ചു നെറുകയിൽ ഉമ്മവെച്ചു. തോളിൽ സ്നേഹത്തോടെ തട്ടി. മാഷ് അവനെയുംകൂടി ക്ലാസ്സിലേക്കു നടക്കുമ്പോഴും അമ്മ റൂച്ചറോട് വാതോരാതെ സംസാരിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. മഴമാറി മാന്നു തെളിഞ്ഞ മുഖമായിരുന്നു അമ്മയ്ക്ക്. മലപോലെ വന്നത് എലിപോലെ പോയതിന്റെ റൂച്ചർ പൂഞ്ചിരിച്ചുനിന്നു.

ദിലീപിനെ ഇനി ആരു രക്ഷിക്കും?

ദിലീപിനെ ഇനി ആരു രക്ഷിക്കും? ദിലീപിന്റെ ഏറ്റവും പുതിയ സിനിമയായ പവി കെയർ ടേക്കർ കണ്ടിറങ്ങിയിട്ടുപോൾ മനസ്സിൽ ഉയർന്നുവന്ന ആദ്യ ചോദ്യവും സംശയവുമാണ് മുകളിലെഴുതിയത്.

ഈ സിനിമ തന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ടതാണെന്നും സിനിമകളിലൂടെ മറ്റുള്ളവരെ പൊട്ടിച്ചിരിപ്പിച്ച താന് ഇക്കഴിഞ്ഞ കുറെ വർഷങ്ങളായി കരയുകയായിരുന്നുവെന്നും പ്രസ്തുത ചിത്രത്തിന്റെ ഓൺലൈൻ പ്രമോഷൻ വേളകളിൽ ദിലീപ് പറഞ്ഞിരുന്നു.

ശരിയാണ്. ലൈംഗികപീഡനവിവാദങ്ങളിൽ ആരോപണവിധേയനായതിനുശേഷം ഉടൻ പുറത്തിറങ്ങിയ രാമലീല എന്ന ചിത്രമൊഴികെ ഇക്കഴിഞ്ഞ വർഷങ്ങളിൽ ദിലീപിന്റെ ഒരു ചിത്രവും സാമ്പത്തികവിജയം കൈവരിച്ചിരുന്നില്ല. കേൾയ ഈ വീടിന്റെ നാഥൻ, വോയ്സ് ഓഫ് സത്യനാഥൻ, ബാദ്ര, തങ്കമണി എന്നിവയായിരുന്നു ദിലീപിന്റേതായി അടുത്തകാലത്തു പുറത്തിറങ്ങിയ ചിത്രങ്ങൾ.

ഈ ചിത്രങ്ങളിൽ ശരാശരി വിജയം എന്ന് അവകാശപ്പെടാൻ കഴിയുന്നത് വോയ്സ് ഓഫ് സത്യനാഥൻമാത്രമായിരുന്നു. അതുപോലും പറയാൻ പറ്റുന്ന വിജയമായിരുന്നില്ല എന്നതു വേറെകാര്യം. ദീർഘകാലസുഹൃത്തായ നാദിർഷായുടെ സംവിധാനത്തിൽ മികച്ച നടി ഉർവ്വരീക്കൊപ്പം മേക്കോവർ നടത്തി അടിയടിച്ച കേൾയ ഈ വീടിന്റെ നാഥൻ റെട്രിലിന്റെ പേരിൽത്തന്നെ വിവാദമായിരുന്നു. കൊവിഡ് കാലത്ത് ഒടിയിൽ പുറത്തിറങ്ങിയ ചിത്രമായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ആ ചിത്രം മരണക്കുറവു കേൾപ്പിച്ചില്ല. പേരുടാഷം വരുത്തിവയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

ചിരി പാളിപ്പോയെന്നു തോന്നിയപ്പോൾ ആക്ഷൻ

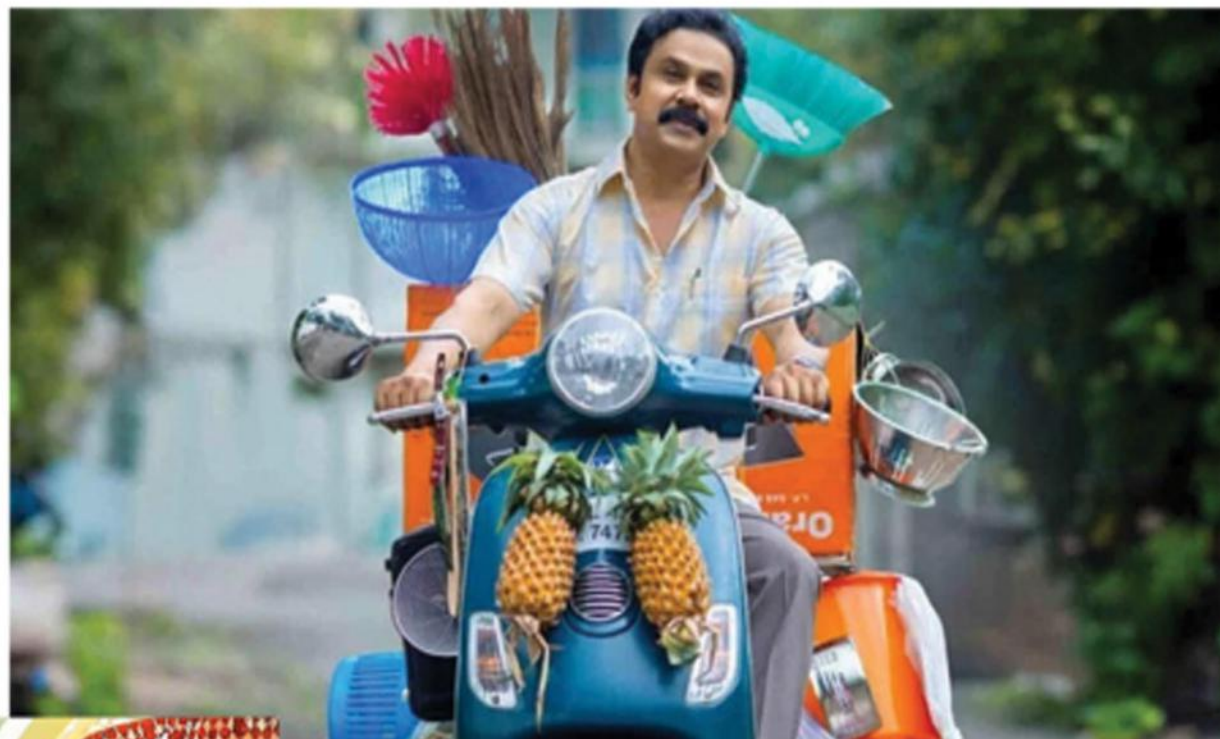
നമ്പരാണ് നായികയും നായകനുമെന്നതും അവർ ഒരിക്കൽപ്പോലും കണ്ടുമുട്ടുന്നില്ലെന്നതും ഈ കാലത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കുമ്പോൾ അതിൽ അസാധാവികതയുടെ ചുരുക്കലായുണ്ട്. അല്ലെങ്കിൽ ഇതേ കഥയെ മൊബൈലിനുവുമുള്ള ഒരു കാലത്തായി അവതരിപ്പിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ പിന്നെയും ടേദപ്പെടുമായിരുന്നു. ഇഷ്ടമുള്ള ആളെ കാണാൻ ഇന്നേത്രയേ വഴികൾ സുലഭമായുള്ളപ്പോഴാണ് അത്തരം വഴികളൊന്നും സാധ്യമാവുന്നില്ലെന്ന് മട്ടിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്.

ബഹദൂറിന്റെയും അടുർഭാസിയുടെയും കാലത്ത് പഴഞ്ഞാലിയിൽ തെന്നിവീഴുന്നതായിരുന്നു ഏറ്റവും വലിയ ചിരി. ഇപ്പോൾ അത്തരത്തിലുള്ള ചിരി ഒരു

ചിത്രീകരണങ്ങളും സിനിമയിലുണ്ട്.

തടിമടന്തായ എത്ര പേരോടാണ് പവി ഏറ്റു മുട്ടുന്നത്. നായകനാണെങ്കിൽ വീരനായകപരിവേഷം കാണണമെന്നും അയാൾ രക്ഷകനായിരിക്കണമെന്നും ദിലീപിനു നിർബന്ധമുണ്ടായിരിക്കണം. അതൊരുപക്ഷേ, സംവിധായകന്റെയോ തിരക്കഥാകൃത്തിന്റെയോ സംഭാവനയാണെന്നു കരുതാനുമാവില്ല. നിർമാതാവും നായകനുമായ ദിലീപിന്റെ കൈകളാൽ തന്നെയും അവയെല്ലാം പ്രണയിച്ച പ്രണയങ്ങളെല്ലാം സാക്ഷാത്കാരം നേടേണ്ടവയാണെന്നതും ക്ലിഷ്ടയാണ്.

ഉദ്യാനപാലകൻ എന്ന പേരിലുള്ള ലോഹിതദാസിന്റെ ഒരു മമ്മൂട്ടിച്ചിത്രമുണ്ട്. തന്നെക്കാൾ പ്രായക്കുറവുള്ള പെൺകുട്ടിയെ സ്നേഹിക്കുന്ന ഒരു

സിനിമയിലും കാണില്ല. കാരണം, അത്തരത്തിലുള്ള ചിരിയുടെ കാലം കഴിഞ്ഞു. അതേ കാര്യംതന്നെയാണ് ദിലീപിന്റെ തമാശകൾ ഇപ്പോൾ കാണുമ്പോൾ അനുഭവപ്പെടുന്നത്. പക്ഷേ, ഇപ്പോഴും അതേ സ്റ്റാക്കുതന്നെയാണ് തന്റെ കൈയിലുള്ളതെന്നാണ് പവി കെയർ ടേക്കർ സിനിമയിലെ ചില കോമഡി സീനുകളിലൂടെ ദിലീപ് ആവർത്തിച്ചു വ്യക്തമാക്കുന്നത്. അതിനേറ്റവും മികച്ച തെളിവാണ് ഫ്ലൂററിൽ കയറിക്കൂടിയ മമ്മൂട്ടിയെ പിടികൂടാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ.

റിട്ടയേർഡ് മിലിട്ടറിക്കാരുടെ കഥയാണ്. ആ പ്രണയം സാക്ഷാത്കരിക്കപ്പെടുന്നില്ല. സാദാവികമായും അയാളുടെ ഉള്ളിലെ വേദനയും നഷ്ടബോധവും പ്രേക്ഷകനനുഭവിക്കാൻ കഴിയും. അതുപോലെമുള്ള ഒരു തിരസ്കരണത്തിലൂടെയാണ് പവിയും കടന്നു പോയിരുന്നതെങ്കിൽ അതു പ്രേക്ഷകനുകൂടി നോവായി മാറുമായിരുന്നു. ഒരു സിനിമ കണ്ടിട്ട് അതുപോലെ ഈ സിനിമയും ചെയ്യണമെന്നു പറയുന്നതു ശരിയല്ലെന്ന റിയാം. അത് ഓരോ കഥാകൃത്തിന്റെയും സംവിധായകന്റെയും തീരുമാനവുമാണ്. പക്ഷേ, പറഞ്ഞുവന്നത് എല്ലാ പ്രണയങ്ങളും സാക്ഷാത്കരിക്കപ്പെടണം എന്ന ചിന്തയിൽനിന്ന് ദിലീപിനു പുറത്തുകടക്കാൻ ഇനിയും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല എന്നാണ്, മാറിപ്പിന്തിക്കാനോ മാറി അടിയടിക്കാനോ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിയുന്നില്ല എന്നാണ്. മേ രീതിയിൽ എന്നും അടിയടിച്ചും ഒരേ രീതിയിൽ കഥാപാത്രങ്ങളെ അവതരിപ്പിച്ചും മുന്നോട്ടുപോകാമെന്നാണു ദിലീപ് കരുതുന്നത്. ആ ധാരണകൾ അബദ്ധങ്ങളാണെന്നാണ് ഇക്കഴിഞ്ഞ കാലത്തെ പലച്ചിത്രസാഹസങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അതു പ്രേക്ഷകർക്കും അറിയാം, സിനിമലോകത്തിനും അറിയാം. എന്നാൽ, സ്റ്റാർഡം തലയ്ക്കു പിടിച്ചിരിക്കുന്ന നായകനായില്ല.

ഹിറോയായി മാറാനുള്ള ശ്രമങ്ങളാണ് തങ്കമണിയിലും ബാദ്രയിലും ദിലീപ് നടത്തിയത്. അതും ചിറ്റിപ്പോയി ഏറ്റവും ഒടുവിലിതാ പവി കെയർ ടേക്കറും.

ദിലീപ് എന്ന നടനെക്കാൾ വ്യക്തിപരമായി ഈ സിനിമയിലേക്ക് ആകർഷിച്ചത് സംവിധായകന്റെ പേരായിരുന്നു. വിനീത്കുമാർ. അയാൾ അനല്ല, ഡിയർ ഫ്രണ്ട് എന്നീ ചിത്രങ്ങളിലൂടെ സംവിധായകമുദ്ര പതിപ്പിച്ച സംവിധായകൻ. ഈ രണ്ടുചിത്രങ്ങളും സാമ്പത്തികവിജയമായിരുന്നില്ല എന്നതു സമ്മതിച്ചു. പക്ഷേ, സംവിധായകന്റെ മുദ്ര അതിലുണ്ടായിരുന്നു. ഡിയർ ഫ്രണ്ട് ഒടിയിൽ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ട സിനിമയായിരുന്നു.

തങ്കമണിയിലും ബാദ്രയിലും അണിഞ്ഞ വേഷം അഴിച്ചുവെച്ച് സാധാരണക്കാരനായി ദിലീപ് വിനീത് കുമാറിന്റെ സംവിധാനത്തിൽ നടിക്കുമ്പോൾ അതിലൊത്തങ്കിലും പുതുചുണ്ടാവുമെന്നു കരുതിയതിൽ പ്രേക്ഷകനെ പഴിക്കാനാവില്ല. പക്ഷേ, സംഭവിച്ചത് നേർവിപരീതമായിരുന്നു. ഒന്നോ രണ്ടോ വാക്കുകളിൽ പറയുമ്പോൾ സെക്കുമായ ഒരു കഥയായി തോന്നാമെങ്കിലും തിരക്കഥയിലെ പാളികളും അതുവരുത്തിവച്ച അസാധാവികതകളും ചിത്രത്തിന്റെ പരാജയകാരണമായി.

ഒരേ വിട്ടിൽ രണ്ടുനേരങ്ങളിൽ അന്തിയുറങ്ങു

ദിലീപിന്റെ സോളോഹിറ്റ് എന്ന് അവകാശപ്പെടാൻ കഴിയുന്ന ഈ പാക്കും തളിക സിനിമയിലെ ടോം ആന്റ് ജെറി കാർട്ടൂണിനെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്ന വിധത്തിലുള്ള, തിയറ്ററുകളിൽ പൊട്ടിച്ചിരി ഉണർത്തിവിട്ട ആ സീനുകളാണ് ഇവിടെ ആവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ, ആ രംഗങ്ങൾ കണ്ട് ആരെങ്കിലും ചിരിച്ചോ? ഒരുപക്ഷേ, ദിലീപ് മാത്രം ചിരിച്ചുകാണും. എന്നാൽ, തിയറ്ററിൽ ആരും ആ ചിരിയ്ക്കു കൂട്ടുപോയിട്ടില്ല. പവി കെയർ ടേക്കർ പോലെയുള്ള സിനിമകളിലെ ദിലീപിന്റെ കോമഡികൾ കാണുമ്പോൾ ആ പഴയ കവിതാശകലം ഓർമ്മവരുന്നു. 'പാണ്ടൻനായയുടെ ശരഭ്യം പണ്ടേപ്പോലെ ഫമിക്കുന്നില്ല.'

മോഹൻലാൽ ഉൾപ്പെടെയുള്ള പ്രതിഭാധനന്മാർ മാറുന്ന കാലത്തിനനുസരിച്ചു കഥാപാത്രങ്ങളെ സി കരിക്കാതെ വരുമ്പോഴാണ് അക്കാലത്തിൽ മമ്മൂട്ടി എന്ന നടൻ കാണിക്കുന്ന സാഹസികതകൾ അർജ്ജുനപ്പെടുത്തുന്നത്. ഇക്കഴിഞ്ഞ കാലത്തിനിടയിൽ മമ്മൂട്ടി അവതരിപ്പിച്ച കഥാപാത്രങ്ങൾ എല്ലാത്തന്നെ സ്റ്റാർഡം മാറ്റി വച്ചുവയ്ക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ, നായകനാണോ, പാട്ടും ഫൈറ്റും റൊമാൻസും വേണമെന്നു നിർബന്ധമുള്ളതു പോലെയാണ് മറ്റു നടന്മാരുടെ ചെയ്തികൾ. സാധാരണക്കാരനായ, നാല്പതുവയസ്സിനു മീതെ പ്രായമുള്ള പവിയെ സൂപ്പർഹിറോയാക്കുന്ന വിധത്തിലുള്ള

ദിലീപിനെ നല്ല രീതിയിൽ അവതരിപ്പിച്ച സംവിധായകർക്കും ചുവടുകൾ പിഴച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്ന കാര്യവും പറയാതെവയ്ക്കൂ. ദിലീപിനെ സൂപ്പർസ്റ്റാർ പരിവേഷത്തിലേക്കു കൈപിടിച്ചുയർത്തിയ ലാൽ ജോസ് എന്ന സംവിധായകൻതന്നെ ഉദാഹരണം. മീശായവനും ചാന്തുപൊട്ടും ഓർമ്മിക്കുമല്ലോ. ഇപ്പോൾ ലാൽജോസിന് തന്റെ പഴയ ഇമേജ് നിലനിർത്താൻ കഴിയുന്നില്ല. മ്യൂവു, സോളമന്റെ തേനിച്ചുകൾപോലെയുള്ള ചിത്രങ്ങൾ ചെയ്ത് അദ്ദേഹം അടിപതറി നിലകുകയാണ്. രാമലീലവഴി തനിക്കു പുനർജീവൻ നല്കിയ അരുൺ ഗോപിയുമായി ബാദ്രയിൽ കൈകൊടുത്തുവെങ്കിലും അതു ദിലീപിനു ശരിയായില്ല. ഉടൻ സിനിമയുടെ സംവിധായകൻ തങ്കമണി നല്കിയപ്പോഴും ദിലീപിന് പ്രതീക്ഷയുണ്ടായിരുന്നിരിക്കണം. പക്ഷേ, തന്നെയും അതുകൊണ്ടുതന്നെ, ആദ്യം ചോദിച്ച ആ ചോദ്യം വീണ്ടും ചോദിക്കേണ്ടിവരുന്നു. ദിലീപിനെ ഇനി ആരു രക്ഷിക്കും? ഇനിയെന്നാണ് ദിലീപിന് ഒരു ഹിറ്റ് സമ്മാനിക്കാൻ കഴിയുക?

സാഹിത്യവിചാരം
ഡോ. നോമസ് സ്കരിയ

ചെറുകഥ, മറ്റേതൊരു സാഹിത്യരൂപത്തെയും പോലെ, അത് എഴുതപ്പെടുന്ന കാലഘട്ടത്തിനനുസരിച്ചു വ്യത്യസ്തപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ, കെട്ടുകഥകൾ, മൃഗകഥകൾ, യക്ഷിക്കഥകൾ, അന്യോപന്യാസം തുടങ്ങി കഥയുടെ മുന്നോടിയായിട്ടുള്ള മറ്റു നിരവധി കഥാകഥനസമ്പ്രദായങ്ങളുടെ സമ്മിശ്രത സംരക്ഷിക്കാനും എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും ഓർമ്മിപ്പിക്കാനും ചെറുകഥയ്ക്ക് ഒരു അത്യുല്പാദന കഴിവുണ്ട്. വ്യക്തിഗതമായതിലൊത്തുന്ന ചെറുകഥകൾ അവയുടെ മുൻഗാമികളുമായുള്ള അടുപ്പം വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ, ഈ വിഭാഗത്തിന്റെ ഒരു കൃത്യമായ നിർവ്വചനം മിക്കവാറും അസാധ്യമാണ്. നിർവ്വചനമാകാവുന്ന ഒരു സംഗ്രഹവാക്യത്തിനും സാധ്യമായ കഥാഗണങ്ങളുടെയും കഥനങ്ങളുടെയും സമീപനങ്ങളുടെയും വൈവിധ്യം ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയില്ല. തൽഫലമായി, ചെറുകഥയുടെ രൂപത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു സിദ്ധാന്തവും നിലവിലില്ല. കഥയുടെ ഭൂരിഭാഗം വിവരണങ്ങളും വാക്ചിന്തകൾ ഇൻവിസിബിൾ ആണ്. നവോദയത്തിൽ ഹാജരായ എഴുത്തുകാരുടെയും കഥാകൃത്തുക്കളുടെയും കൃഷിയിൽ നിന്നാണ് കൂടാതെ, അവരുടെ പക്ഷപാതയെക്കുറിച്ചും കാഴ്ചപ്പാടിന്റെ അപൂർണ്ണതയെക്കുറിച്ചും വ്യക്തമായ സൂചനകൾ അവയ്ക്കൊപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നു. ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം ചെറുകഥയുടെ ആധുനികരൂപം വേറിട്ട ഒരു വിഭാഗത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും അതിനെ നിർവ്വചിക്കാൻ ഒരൊറ്റ പദവുമില്ല. ചെറുകഥയെ നിർവ്വചിക്കാൻ പുറപ്പെടുന്ന ഏതൊരാളും ഒട്ടൊന്നു പതറിപ്പോകും. ഒന്നാമതായി, സാദൃശ്യം പറയാവുന്ന പരാമ്യകൾക്കൊപ്പം അടിസ്ഥാനപരമായി കഥയുമായി ചില പ്രശ്നങ്ങളുണ്ട്. മലയാളത്തിൽ കഥയ്ക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള ഏറ്റവും മൗലികമായ നിർവ്വചനം എം. അച്യുതൻ നൽകിയ കാമ്യപരമായ കഥ എന്നതാണ്. വളരെ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം രൂപകല്പന ചെയ്ത കഥകൾക്ക് സമാനപദത്തിന്റെ ഉപയോഗമല്ല ഉള്ളതെങ്കിലും അവയ്ക്കും കഥകൾ എന്നു വിളിക്കപ്പെടാൻ അർഹതയുണ്ട്, കാരണം, എഴുത്തുകാരൻ അവതരിപ്പിക്കുന്ന വിഷയം ഒരു മനുഷ്യനു പറയാനാവാൻ ഉണ്ടാകാത്തതാണ്.

ഗദ്യത്തിലേഴുതുന്ന ആഖ്യാനസാഹിത്യത്തിന് ഫിക്ഷൻ എന്ന പേരു പറയുന്നു. യഥാർത്ഥ വ്യക്തികളുടെയോ സാമൂഹികജീവിതത്തിന്റെയോ ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേക സംഭവങ്ങളുടെയോ സംഭവപരമ്പരകളുടെയോ കൃത്യമായ പുനർനിർമ്മാണമല്ലാത്ത മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെയും സമൂഹത്തിന്റെയും ആവിഷ്കാരമാണ്. പരിത്രപരമായ കൃത്യതയിൽനിന്നുള്ള വ്യതിയാനം ചെറുകഥയിലൊന്നും അല്ലെങ്കിൽ വളരെ വിദ്വേഷത്തോടെ വ്യാപിച്ചെക്കാം. എന്നാൽ, കഥയെ പരിത്രപരമായ വിവരണങ്ങളുടെ വിഭാഗത്തിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കുന്നതിനു മതിയായ കാരണങ്ങൾ നൽകണം. തീർച്ചയായും, പരിത്രങ്ങൾ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന പലതും യഥാർത്ഥത്തിൽ കഥകളാണ്; കൂടാതെ, പല പരിത്രപരമായ കൃത്യമായ പരിത്രരേഖകളേക്കാൾ പരിത്രമെന്ന നിലയിൽ വിലപ്പെട്ടതുമാണ്. എന്നായിരിക്കും പരിത്രവും കഥയും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസമെന്നു ചോദിച്ചാൽ കഥയുടെ അവസാനസന്ദർഭങ്ങളിൽ, എഴുത്തുകാരൻ കേവലം സത്യവും സങ്കല്പവും വേർപെടുത്തുന്നതിനുള്ള ബുദ്ധിമുട്ട് ഏറ്റെടുക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന വായനക്കാരന്റെമേൽ ആ ദൗത്യം ഏല്പിക്കുമെന്നാണ്.

പ്രതിഭാധനന്മാരായ പുതിയ കഥയെഴുത്തുകാർക്ക് പ്രഥമം എം. അച്യുതൻ നൽകുന്ന ഒരു ഉപദേശമുണ്ട്. പുതിയ കാലത്തിന്റെ കഥയെഴുതുമ്പോൾ ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യരെ നിങ്ങൾ മുൻനിർത്തി കാണണം. അങ്ങനെ കഥയെഴുതുന്ന പ്രതിഭാധനനായ ഒരു കഥാകൃത്ത് നമുക്കുണ്ട്, സോക്രട്ടീസ് കെ. വാലത്ത്. ജീവിതത്തിലെ ദുരന്തസന്ധികളെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന മനുഷ്യരുടെ കഥകളാണ് അദ്ദേഹം ആവിഷ്കരിക്കുന്നത്. വീട്, കുടുംബം, നീതി, നന്മ എന്നിവയ്ക്ക് ഈ കഥാകൃത്ത് മുന്തിയ പരിഗണന നൽകുന്നു. ദുരന്തങ്ങളിൽ തളുന്നവരെക്കാൾ അതിജീവനപാതയിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുന്നവർക്കാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഥകളിൽ ഇടം ലഭിക്കുന്നത്. സോക്രട്ടീസ് കെ. വാലത്ത് എന്ന കഥാകൃത്തിന് ചില നിഷ്കർഷകളുണ്ട്. കഥയെഴുത്ത് ഉത്തരവാദിത്വത്തോടെ ചെയ്യുന്ന ഒരു കാര്യമായിരിക്കണം. ഉത്തരവാദിത്വം വായനക്കാരോടാണ്. ഓരോ കഥയും താൻ എഴുതിയ മറ്റൊരു കഥയുടെ ആവർത്തനം ആവാതിരിക്കാൻ അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ 13 കഥകളുടെ സമാഹാരമാണ് സാഹിത്യപ്രവർത്തകസമാഹാരം എന്ന

സുഗന്ധം പരത്തുന്ന കഥകൾ

പരമ്പരയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച കഥ എന്ന ഗ്രന്ഥം. നിരവധി കഥാസമാഹാരങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റേതായുണ്ട്. 'മരണമല്ലെങ്കിലും പെൺപനികൾ' ആണ് ആദ്യ കഥാസമാഹാരം. പതിനഞ്ചു കഥകളുടെ സമാഹാരമാണ് കവചിതം. ന്യായവിധി, ഭയം, അപ്പോസ്തലി കൈമാറ്റം എന്നിവയാണ് മറ്റു ചില കഥാസമാഹാരങ്ങൾ. ആനന്ദപരി എന്ന ഒരു നോവലും സോക്രട്ടീസ് കെ. വാലത്ത് എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

സമൂഹത്തെക്കാൾ വ്യക്തിയിൽ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നവയാണ് സോക്രട്ടീസ് കെ. വാലത്തിന്റെ കഥകൾ. സമൂഹത്തിലാണു വ്യാപിക്കുന്നതെങ്കിലും വ്യക്തി എന്ന നിലയിൽ അനുഭവിക്കുന്ന ആന്തരികവും ബാഹ്യവുമായ സമ്മർദ്ദങ്ങളിലേക്കാണ് വായനക്കാരനെ അദ്ദേഹം ആനയിക്കുന്നത്. ആഗസ്റ്റ് 15 എന്ന കഥയിലെ സ്ത്രീയും അവളെ പിന്തുടരുന്ന അജ്ഞാതനും തമ്മിലുള്ള സംഭാഷണത്തിലൂടെ ഭയത്തെ മാന്ത്രികമായി നിലനിർത്തി

സോക്രട്ടീസ് കെ. വാലത്ത്

ത്തുന്ന ആഖ്യാനതന്ത്രം ഈ കഥാകൃത്തിന്റെ കഥയെ വേർതിരിച്ചു വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. ചെറുകഥ ജീവിതത്തെ ആവിഷ്കരിക്കുന്നതല്ല ചെറുകഥയെന്ന് സോക്രട്ടീസ് കെ. വാലത്തിന്റെ കഥകൾ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

ഇരുതലമുരി എന്ന കഥ ഒരു രതിവിജ്ഞാനഗ്രന്ഥം എഴുതാൻ നിർബന്ധിതനാകുന്ന ജോസ് സാറിന്റെ അനുഭവങ്ങളെ ആവിഷ്കരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് ഒരേയൊരു മകളുമുള്ളൂ, നീന. നീനയുടെ കല്യാണത്തിനു കേവലം എഴു ദിവസങ്ങൾക്കുമുമ്പാണ് അദ്ദേഹം അങ്ങനെ ഒരു തീരുമാനമെടുത്തത്. റിസ്കാണ് എന്നറിഞ്ഞുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് അദ്ദേഹം അതിനു തുനിഞ്ഞത്. മകൾ അതു വായിച്ചിരിക്കണം. കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഒരേകദേശമായാണെ നേടണം. തന്റെ ഗതിമുരുകനും വരും. അതേ അദ്ദേഹത്തിന്റെദൃശ്യമുള്ളൂ. എന്നാൽ, നിരവധി പ്രശ്നങ്ങളാണ് അദ്ദേഹത്തിനു മുന്നിലുള്ളത്. കല്യാണത്തിനു നാലു ദിവസംമുമ്പേ അയാൾ കൈപ്പുസ്തകം പൂർത്തിയാക്കി. എങ്ങനെ അത് മകളിലേക്ക് എത്തിക്കുമെന്നാണ് ഒരു പ്രധാന പ്രശ്നം. കൈയെഴുത്തു മനസ്സിലാവുമല്ലോ. അതിനെത്തന്നെ വഴി? ഡിസിപി എടുക്കാം പരിസരത്തെങ്ങും കൊടുക്കാനാവില്ല. പഠിപ്പിച്ച പിള്ളേരുണ്ട്. ഒടുക്കം പത്തു കിലോമീറ്റർ അകലെയുള്ള ഡിസിപി സെന്ററിൽ കൊടുക്കാം എന്നു തീരുമാനിച്ചു. കൈയെഴുത്തുപ്രതി തന്റെ കിടപ്പുമുറിയിൽ ലഭ്യമായി വച്ചു. കണക്കുകൂട്ടലുകളെല്ലാം തെറ്റുന്നതാണ് പിന്നീടു കാണുന്നത്. വൈകുന്നേരമാംപോഴേക്കും അതിഥികൾ ഓരോരുത്തരായി വന്നു. ജോസ്സാറിന് കിടപ്പുമുറിയിൽ കയറാനെ സാധിച്ചില്ല. എന്നു മാത്രമല്ല, പത്തായുദ്ധത്തിൽ കിടന്നുറങ്ങേണ്ടിയാവുന്നു. ഉറങ്ങി എണീറ്റപ്പോഴേക്കും കൂട്ടിപ്പട്ട കൈയെഴുത്തുപ്രതി പരസ്യപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ജോസ്സാർ ഒരേപ്രതിസാഹിത്യകാരനായിത്തീർന്നപോലെയാണ് എന്നു പറഞ്ഞാൽ മതിയല്ലോ. സകലമുഖങ്ങളിലും പരിഹാസം, പുച്ഛം. നാട്ടിലും പാട്ടായി. ജോസ്സാർ അതൊന്നും വിഷയമാക്കാതെ ഉഷാരായി കല്യാണ

ച്ചങ്ങു നടത്തി. രതിസംബന്ധമായി എന്തു നല്ല കാര്യം ചെയ്താലും ദുരന്തവേദനമല്ലോ എന്നദ്ദേഹം മുഖിച്ഛ. കൈയെഴുത്തുപ്രതിയും കിട്ടിയില്ല. അതിനിടെ മകളും മരുമകനും ആദ്യത്തെ വിരുന്നിനു വന്നു. അന്നു രാത്രി മരുമകൻ കൈയെഴുത്തുപ്രതി ജോസ്സാറിനെ എല്പിപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു. ഗ്രേറ്റ് പപ്പം. പുസ്തകമാക്കി ഇറക്കിയിട്ട് കാര്യമില്ലെന്നും ഇത് വിഷയമായിട്ട് അന്തിമദാനം മോഡലായി ചെയ്താലോന്നാലോചിക്കുവാണെന്നും കൂടി കേട്ടപ്പോൾ അയാൾക്ക് ഒരു തലമയക്കുമരണമായി. അയാൾ കണ്ടു, തന്റെ ഓര്യയുടെയും മകളുടെയും രൂപങ്ങൾ പാസ് പരം ചേർന്ന് ഒറ്റ ഉടൽ. അതിനു പക്ഷേ, മറ്റൊരു തലമയക്കുമരണമേ കഥ പറയുന്ന സോക്രട്ടീസ് കെ. വാലത്ത് ദുരന്തവേദനയെ പിരിയാക്കി മാറ്റുന്ന തന്ത്രം ഈ ആഖ്യാനത്തിൽ പരീക്ഷിക്കുന്നു.

ആനന്ദഗരിലെ കാറ്റ് ആനന്ദന്മാർക്കിനു സംഭവിച്ച ദുരന്തത്തിന്റെമാത്രം കഥയല്ല. ആനന്ദ ഗരിയിൽ വിരിഞ്ഞ കടുംനിറവും മാസ്കെസുഗന്ധവുമുള്ള പനിനീർപ്പൂക്കളുടെ കഥയും ആനന്ദൻ മാഷിന്റെ ദുരന്തത്തിനു കാരണകാര്യങ്ങളുടെ വീഴ്ചയുടെ കഥയുംകൂടിയാണ്. കാര്യവും കാരണവും തോടതെയും കാണാതെയും അറിയാതെയും സുരീകരണം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കിടയിൽ സത്യം വിറങ്ങലിച്ചിട്ടുനിൽക്കുന്നു. പതിനാലുകാരിയായ ജമ്മ എന്ന ജോലിക്കാരിയെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയും പ്രലോഭിപ്പിച്ചും നിരന്തരം ലൈംഗികോപയോഗത്തിനിടയാക്കി എന്ന പരാതിയിലാണ് താൻ ഭയലിലായതെന്നുപോലും അദ്ദേഹം സ്റ്റേഷനിലെത്തി പാർട്ടിപ്പോൾ കേട്ടപ്പോഴാണ് അറിഞ്ഞത്. ചാനലുകളും പോർട്ടലുകളും മോകമെങ്ങും വാർത്ത എത്തിച്ചു. സത്യാനന്തരകാലത്തെയും മോശങ്ങളുടെ വിചാരണയെയും വിമർശിക്കുന്ന ഒരു കഥകൂടിയാണ് ആനന്ദഗരിലെ കാറ്റ് മാറുന്നതുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാന്നിധ്യം ഭയപ്പെട്ടുകളികളിൽ വലിയ മാറ്റം വരുത്തി. ജാമ്യം നേടി തിരിച്ചെത്തിയ ആനന്ദൻ മാഷിന്റെ വീട്ടിൽ നിന്നുവരുന്ന സുഗന്ധത്താൽ അവിടെയെങ്ങും ഒരു ലൗലബം അനുഭവപ്പെട്ടു. തടവുകാലം കഴിഞ്ഞു മാഷ് വന്നതോടെ പനിനീർപ്പൂക്കൾ തളിർത്തു. ആനന്ദൻ മാഷ് നിരപരാധിയായെന്നും സമീപവാസികൾ പിതാവിനെ സാധിനിച്ച് ഒപ്പുവെച്ചിട്ടാണെന്നും കുറിപ്പുഴുതിവെച്ച് ജമ്മ ആരോഗ്യം ചെയ്തു. വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ് മാഷിന്റെ വിധേയമറിഞ്ഞ് എത്തിയവരിൽ പുരുഷന്മാർ ആ വീട്ടിൽനിന്നു മുറിച്ചു കൊണ്ടുപോയ കമ്പു നട്ട് വളർന്നു പുത്ത് ആ പ്രദേശം മുഴുവൻ സുഗന്ധം പരന്നു. ആനന്ദന്മാർക്കിന്റെ വീട് പിന്നീട് ഇടത്തുപൊളിഞ്ഞുപോയെങ്കിലും ആ പനിനീർപ്പൂക്കൾ ഓരോ വീട്ടിലും സുഗന്ധം പരത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അവിടങ്ങളിൽ പെല്ലുണുവർക്കൊപ്പം ആനന്ദം ലഭിച്ചു. അങ്ങനെ ആനന്ദഗരി എന്ന പേരും ഇത് പ്രദേശത്തിനു ലഭിച്ചു. ആനന്ദം പകരുന്നവയാണ് സോക്രട്ടീസ് കെ. വാലത്തിന്റെ കഥകൾ. സത്യത്തിന്റെ സുഗന്ധം അതിൽ പ്രസരിക്കുന്നു.

വല്യപ്പാപ്പൻ കൊച്ചമകൻ അതിജീവനത്തിന്റെ പാഠം പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്ന ഒരു കഥ സോക്രട്ടീസ് കെ. വാലത്ത് എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. കഥയുടെ പേര് പാമരം. കൊച്ചമകനിൽ പ്രതിരോധസജീകരണത്തിനുതക്കുന്ന മനോനില രൂപപ്പെടുത്തുകയായിരുന്നു മർത്യയാത്മി അപ്പോപ്പന്റെ ലക്ഷ്യം. ഫാക്ടറിയിൽനിന്നു വിഷവാതകം ചോർന്നു എന്നു കേട്ടും ഒഴിഞ്ഞുപോകാനുള്ള അധികാരികളുടെ കല്പന മാനിച്ചും വീടു പുട്ടിയും പുട്ടാതെയും കിട്ടിയതൊക്കെ വാരിയെടുത്ത് പലായനം ചെയ്യുന്നവർക്കിടയിൽ മർത്യയാത്മി അപ്പോപ്പൻ വേറിട്ടു നിൽക്കുന്നു. പണ്ട് പൊന്നിരുന്ന പ്രളയത്തിലും വീടൊഴിയായത പോരടിച്ചു ഭയപ്പെട്ട അപ്പോപ്പൻ ചീക്കുവാൻ മർത്യയാത്മിന്റെ മാതൃകാപുരുഷൻ. മനോബലത്തിന്റെ ആദിമസൗന്ദര്യത്തെ ഈ കഥയിൽ കഥാകൃത്ത് ആവാഹിക്കുന്നു. ന്യായവിധി എന്ന കഥയാരംഭിക്കുന്നത് കിടപ്പുമുറിയുടെ ചുവരിലിരുന്ന് ഒരു പല്ലി അംബോസ് ഇന്ന് രാത്രി ഈ വീട്നകത്തുവച്ചു കൊല്ലപ്പെടുമോ എന്നു ദൈവത്തോടു ചോദിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിലാണ്. പല്ലി, പാറ്റ, ചിലന്തി, ഈച്ച എന്നിവയുടെ സംഭാഷണങ്ങളിലൂടെ അംബോസിന്റെയും ഓര്യയുടെയും ഗൃഹാന്തരജീവിതത്തെ അവതരിപ്പിക്കുന്ന കഥയാണ് ന്യായവിധി. കുടുംബജീവിതത്തിന്റെ അന്തർലോകങ്ങൾ അവർക്കേ കാണാനാകുന്നുള്ളൂ. അതേസമയം, മനുഷ്യരെക്കാൾ നന്മ ഇന്ത്യകഥാപാത്രങ്ങളിൽ കാണാം. അവർ കുടുംബജീവിതത്തെ നിരീക്ഷിക്കുന്നു. വായിക്കുന്നു. വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഇടപെടലിനു തുനിഞ്ഞു സോക്രട്ടീസ് കെ. വാലത്തിന്റെ കഥകളോടൊന്നും ഒന്നിനൊന്നു മികച്ചവയാണ്. ഓരോന്നും വായിച്ചുതന്നെ അനുഭവിക്കേണ്ടവയാണ്.

പാർഷ്വൽദാമയുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം ഒളിസൈനൃത്തിലെ ഒരു പ്രധാനി കുതിരപ്പുറത്ത് അങ്ങകലെയുള്ള ഗ്രാമത്തിലെത്തി. സന്ധ്യ മയങ്ങാറായിരിക്കുന്നു. ആരെയും എങ്ങും കാണുന്നില്ല.

അപ്പോഴതാ ഗ്രാമവഴിയിലൂടെ ഒരാൾ എടുത്താൽ പൊങ്ങാത്തത്ര ഭാരമുള്ള കെട്ടുമായി വരികയാണ്. മുൾച്ചെടിക്കെട്ടാണ് ചുമടെന്നു തോന്നുന്നു.

“ഹേയ് സുഹൃത്തേ...!”

ആഗതന്റെ വിളികേട്ട ചുമട്ടുകാരൻ തിരിഞ്ഞുനോക്കി.

വിശപ്പും ദാഹവും കൊണ്ട് ആകെത്തളർന്ന ഒരു യുവാവ്. അയാൾക്കു നല്ല ക്ഷീണമുണ്ട്. ഒന്നും മിണ്ടാതെ താടിപൊക്കിയിട്ട് അയാൾ എന്താണെന്നൊരു ആംഗ്യം കാണിച്ചു.

“ഇതെന്തിനാ, ഈ മുൾച്ചെടിക്കെട്ട്?”

“ചന്തയിൽ കൊണ്ടുപോയി വിറ്റിട്ടെന്തെങ്കിലും വാങ്ങണം.” അയാളോന്നു നിശ്ചയിച്ചു. എന്നിട്ടു തുടർന്നു:

“രാവിലെമുതൽ ഇന്നേരം വരെ എല്ലാമുറിയെ പണിതിട്ടാ ഇത്രയെങ്കിലും കിട്ടിയത്.”

കുതിരക്കാരന്റെ മുഖത്തൊരു ചിരിപരന്നു.

“ഇപ്പോ എന്താ നിങ്ങളുടെ പ്രശ്നം?”

കുതിരക്കാരൻ തന്നെ പരിഹസിക്കുന്നതുപോലെ യുവാവിനു തോന്നി. അല്പം ഗൗരവത്തോടെയാണ് അയാൾ പ്രതികരിച്ചത്:

“പ്രശ്നമേയുള്ളൂ. പണക്കാർക്ക് അതൊന്നും മനസ്സിലാകില്ല. ഞങ്ങൾ ഇവിടെക്കിടന്നു നരകിക്കുകയാണ്.”

വേദന കടിച്ചിരിക്കുന്നതു പോലെയാണ് അയാളുടെ സംസാരം. അപ്പോൾ ആഗതൻ സൗമ്യമായി ചോദിച്ചു:

“ഇതിനെന്തു കിട്ടും?”

“എന്തെങ്കിലും ചില്ലറ കിട്ടും. അതുകൊണ്ട് ബാർളിയോ മറ്റോ വാങ്ങണം. വീട്ടിൽ എന്റെ പെങ്ങൾ വിശന്നിരിക്കുകയാണ്.”

കുതിരക്കാരൻ വേഗത്തിൽ തന്റെ കൈവശമുള്ള സഞ്ചി തുറന്നു. രണ്ടുമൂന്നു സ്വർണനാണയങ്ങൾ അയാൾക്കു നൽകിയിട്ടു പറഞ്ഞു:

“ദാ, ഇതിരിക്കട്ടെ.”

ചുമട്ടുകാരൻ യുവാവ് അർദ്ദഭുതപ്പെട്ടു.

“അയ്യോ... ജോലിയൊന്നും ചെയ്യാതെ പണം വാങ്ങുകയോ?”

“വെറുതെ വാങ്ങണ്ട. ഈ മുൾച്ചെടിക്കെട്ട് എനിക്കു വേണം. അതിന്റെ വിലയാ തന്നത്.”

കുതിരക്കാരൻ യുവാവിന്റെ മനോവിഷമം പരിഹരിച്ചു.

“തല്ക്കാലം ഈ കെട്ട് നിന്റെ വീട്ടിലിരിക്കട്ടെ. നാളെ ഞാൻ വന്നു കൊണ്ടുപോയ്ക്കോളാം.”

ചുമട്ടുകാരനു മറുപടിയില്ലായിരുന്നു. അവരൊന്നിച്ച് വീട്ടിലെത്തി. മുൾച്ചെടിക്കെട്ട് അവിടെ ഒരിടത്തുവച്ചു.

അപ്പോൾ കുതിരക്കാരൻ ചോദിച്ചു:

“നിനക്കെന്തോ വാങ്ങാനുണ്ടെന്നല്ലേ പറഞ്ഞത്? കൂടെ ഞാനും വരാം ചന്തയിലേക്ക്. കുതിരപ്പുറത്ത് കയറിക്കോളൂ.”

അയാൾ സൗമ്യമായി ക്ഷണിച്ചു.

മടിച്ചുമടിച്ചാണ് യുവാവ് കുതിരപ്പുറത്തു കയറിയത്. പോകുംവഴി ജനങ്ങളുടെ ദാ

രിദ്ര്യവും കഷ്ടപ്പാടുകളും രാജഭരണത്തിന്റെ ദോഷങ്ങളും എല്ലാം അവരുടെ ചർച്ചാവിഷയമായി.

ചന്തയിൽ നല്ല തിരക്കാണ്. എന്താണു വാങ്ങേണ്ടതെന്ന് യുവാവ് ശങ്കിച്ചു നിന്നു!

“വാങ്ങുന്നില്ലേ?”

ആഗതന്റെ അന്വേഷണം.

“പെങ്ങൾക്ക് ഈ നൂപുഴത്തോട് വലിയ ഇഷ്ടമാ. അതു വാങ്ങിച്ചാലോന്നു ചിന്തിക്കുകയാ.”

ചുമട്ടുകാരൻ പറഞ്ഞു.

“വാങ്ങിച്ചോ...”

“ങ്ങാ... പിന്നെ... നമുക്ക് ആകടയിലൊന്നു പോയാലോ?”

പാപ്പച്ചൻ കടമക്കൂടി

നോവൽ 25

ചക്രവർത്തിനി

യുവാവിന്റെ സ്വരം അത്യുത്സാഹത്തോൽ തിളച്ചു.

കുതിരക്കാരൻ വളരെ സന്തോഷത്തോടെ മടങ്ങിപ്പോയി.

ഇങ്ങനെ ദരിദ്രരെ ചൂഷണം ചെയ്തും എതിർഗോത്രങ്ങളുടെ

ന്മാടും അറിയിക്കാനും നിർദ്ദേശിച്ചു.

ഒരു വലിയ സമതലപ്രദേശത്തു സമ്മേളിക്കാൻ സേനയോട് മൊർദെക്കായ് ആജ്ഞാപിച്ചു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽ സർവസൈന്യാധിപൻ അവരെ അഭിസംബോധന ചെയ്തിട്ടു പറഞ്ഞു:

കൂടുതൽ കോപാക്രാന്തനായ അവൻ രഹസ്യതാ വളത്തിൽ നിന്നു വീണ്ടും യുദ്ധവീരന്മാരെ കൊണ്ടുവരാൻ ദൂതരെ അയച്ചു. ആ ദൂതരും പരാജയപ്പെട്ടതോടെ നഗരത്തിലുണ്ടായിരുന്ന സൈന്യങ്ങളും ശത്രുക്കളും നേർക്കുനേർ എതിരിടാൻ തുടങ്ങി.

യുദ്ധം കൊടുമ്പിരിക്കൊണ്ടു.

കുതിരക്കാരൻ ചൂണ്ടിയടത്തേക്കു യുവാവ് ശ്രദ്ധിച്ചു. ഒരു വീഞ്ഞുവിലപനശാല.

“അതൊരു വീഞ്ഞുകടയാ.”

അയാൾ സംശയത്തോടെ കുതിരക്കാരനെ നോക്കി.

“അതിനെന്താ നിനക്കു വീഞ്ഞിഷ്ടമല്ലേ?”

യുവാവ് മറുപടി പറയാതെ ചിരിച്ചു. അവർ രണ്ടുപേരും കൂടെ ആ കടയിലേക്കു പോയി.

അവിടെനിന്നു കുറച്ചു വീഞ്ഞുകൂടിച്ചു. പോരുമ്പോൾ കുറച്ചു വാങ്ങിക്കൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്തു.

യുവാവിനെ തടഞ്ഞുകൊണ്ട് കുതിരക്കാരൻതന്നെയാണ് അതിനുള്ള പണമെല്ലാം നല്കിയത്.

പിന്നീട് വീട്ടിലേക്കു വേണ്ടതെല്ലാം വാങ്ങിച്ചു.

തിരിച്ചുപോരുമ്പോഴേക്കും ആ ചെറുപ്പക്കാരൻ മാനസികമായി പാർഷ്വൽദാമയുടെ സംഘത്തിൽ അംഗമായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

കൂടലിന്നു മുനിൽ കുതിരയെ നിർത്തി ചെറുപ്പക്കാരനെ അവിടെ ഇറക്കുമ്പോൾ കുതിരക്കാരൻ ഓർമ്മിച്ചു:

“ഗ്രാമത്തിലുള്ള ചെറുപ്പക്കാരോടൊക്കെ പറയൂ. നമ്മൾ അവരെ സഹായിക്കും. തിരിച്ചും ഇങ്ങോട്ടൊരു സഹായം. അത്രയേ ഉള്ളൂ.”

“തീർച്ചയായും. അങ്ങു ധൈര്യമായി പോകൂ.”

“ഞങ്ങളുടെ ദാരിദ്ര്യത്തിൽ കൈവന്ന ഭാഗ്യമാണിത്. ഞാനെല്ലാവരോടും പറഞ്ഞു സമ്മതിപ്പിച്ചോളാം.”

രക്തം ചൂടുപിടിപ്പിച്ചും കൂടെ വരാത്തവരെ ഭയപ്പെടുത്തിയും പാർഷ്വൽദാമയുടെ കൂട്ടരും ഒളിസൈനൃത്തിന്റെ അംഗബലം കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. പ്രഭുവീടുകളും വ്യാപാരസ്ഥലങ്ങളും പലപ്പോഴായി കൊള്ളയടിക്കപ്പെട്ടു.

നാട്ടിൽ നടക്കുന്ന കൊള്ളയെയും കൊള്ളിവയ്പുകളെയും കുറിച്ചുള്ള വാർത്തകൾ രഹസ്യാനേഷകർ കൊട്ടാരത്തിൽ അറിയിച്ചിരുന്നു.

ചിലരെയെല്ലാം പട്ടാളക്കാർ പിടിച്ചു ശിക്ഷിച്ചു. എന്നാൽ, അതിനു പിന്നിൽ സംഘടിതമായ ഒരു ശക്തിയാണെന്ന് പ്രധാന സചിവനും സേനാമേധാവിയും അറിഞ്ഞിരുന്നു.

രഹസ്യതാവളത്തിനടുത്ത പെർസെപോളിസ് നഗരം ആക്രമിക്കാൻ പാർഷ്വൽദാമ തീരുമാനിച്ചു. പേർഷ്യാരാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമായിരുന്ന വലിയ പട്ടണം.

എല്ലാവരും ഉറങ്ങുമ്പോൾ അവർ പട്ടണം വളഞ്ഞു.

രഹസ്യസേന വിവരം മണത്തിരുന്നു.

വിവരം രാജകൊട്ടാരത്തിൽ എത്തിക്കാൻ കുതിരപ്പടയാളികൾ പാഞ്ഞു. പെർസെപോളിസിലുള്ള രാജസൈന്യത്തെ ഒരുക്കി നിറുത്തുകയും ചെയ്തു.

ആക്രമണവാർത്ത കേട്ട മഹാരാജാവ് കോപംകൊണ്ട് തിളച്ചു. അക്രമാസക്തരായ ശത്രുക്കളെ തുരത്താൻ മൊർദെക്കായിയോടും കല്പിച്ചു. കലഹത്തെ കുറിച്ചു ജാഗ്രതകരായിരിക്കാനും വാർത്ത രഹസ്യമായി രാജ്യമെ

“അല്ലയോ മഹാനാരോ, യോദ്ധാക്കളേ, ദൈവനിഷേധികളും പാപികളുമായ ആ ഹാമാന്റെ മക്കളുടെ പെരുമാറ്റം വളരെ മോശവും ഹീനവുമായതിനാൽ നമുക്ക് പെർസെപോളിസ് നഗരത്തിൽപ്പോയി അവർക്കെതിരെയുദ്ധം ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.”

മുപ്പത്തിമൂവാതിരം ഭടന്മാർ വാളും കുന്തവും പതാകയും വിശി മുന്നോട്ടുനിന്നിട്ട്. അത്രയും തന്നെ കുതിരപ്പടയും ഒട്ടകസൈന്യവും കൂട്ടിച്ചുപാഞ്ഞു. അതിനിടയിൽ മരുഭൂമിയിൽനിന്ന് എത്തിയവർ ഒട്ടകപ്പുറത്ത് നഗരത്തിലെ നിർണായകസ്ഥലങ്ങളിലേക്കു മുന്നോൻ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

വിജ്ഞാനിയും വിവേകിയുമായ പ്രവിശ്യയുടെ ഭരണാധികാരി അട്ടിമറിക്കാര്യമറിഞ്ഞ ഉടനെ വിമതനേതാവിലെ നേരിൽ സന്ദർശിക്കാൻ രാജ്യപ്രതിനിധിയായി. മരുഭൂമിയിലെ കാറ്റിനെപ്പോലെ വേഗത്തിൽ സഞ്ചരിച്ച് ശത്രു നേതാവിന്റെ മുന്നിലെത്തി.

“മഹാരാജാവിന്റെ പ്രതിനിധി എന്ന നിലയിൽ അറിയിക്കുകയാണ്, രാജ്യം യുദ്ധത്തിനു തയ്യാറെടുത്തിരിക്കുകയാണ്. ഇപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ തലകൊയ്യാൻ രാജ്യത്തിന്റെ സേനയെത്തും. അതിനു മുമ്പ് കീഴടങ്ങിയാൽ ജീവൻ രക്ഷിക്കാം.”

ഇതുകേട്ട പാർഷ്വൽദാമ അലറി: “നിന്റെ രാജാവ് മണ്ണുതിന്നട്ടെ. വിജയിച്ചു സന്തുഷ്ടനായിട്ടല്ലാതെ ഞാനി നഗരത്തിനു വെളിയിൽപ്പോകില്ല.”

നഗരത്തിലുണ്ടായിരുന്ന രാജസേനകൾ പിന്നോട്ടു പിന്നോട്ടു വലിയാൻ തുടങ്ങി.

രണ്ടു ഭാഗത്തും ആൾനാശമുണ്ടായി. ഔദ്യോഗികസേനയാണ് കൂടുതൽ ആപത്തിൽപ്പെട്ടത്.

നഗരം അഗാധരുടെ മുന്നിൽ വീണു പോകുമെന്ന ഘട്ടമെത്തി. അപ്പോഴേക്കും സർവസൈന്യാധിപൻ നയിക്കുന്ന പട്ടാളവും ഹം നഗരകവാടത്തിലെത്തി.

കുതിരപ്പടയാളികൾ നാലുഭാഗത്തു നിന്നും നഗരത്തെ വളഞ്ഞു. അവരെ പിന്നിൽ നിന്നു സഹായിക്കാൻ ഒട്ടകപ്പടയും സജ്ജമായി. വിശന്ന കടുവകളെപ്പോലെ കാലാളുകൾ നഗരത്തിനുള്ളിലേക്കും കുതിച്ചു. അകത്തു നിന്നും പുറത്തു നിന്നും രോഷത്തോടെ ആയുധങ്ങളുമായി ഇരുസൈന്യവിഭാഗങ്ങളും ശത്രുക്കളോടേറ്റുമുട്ടി.

യുദ്ധത്തിൽ ഒരുപാടു ശത്രുക്കൾ കൊല്ലപ്പെട്ടു. രാജസൈന്യം ധീരതയോടെ പോരാടി. അവരുടെ ശക്തമായ പോരാട്ടം തീവ്രവാദികളെ തുരത്താൻ സഹായിച്ചെങ്കിലും ധാരാളം യുദ്ധവീരന്മാരും തലവന്മാരും കൊല്ലപ്പെട്ടു.

യുദ്ധത്തിൽ തോറ്റവർ പലരും പലായനം ചെയ്തു. യുദ്ധം കൂടുതൽ മൂറുകി. ശത്രുനിരയിലെ പ്രമുഖർ വധിക്കപ്പെടുകയോ പിടിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്തു.

സൈന്യം അവരുടെ രഹസ്യ കേന്ദ്രത്തിലേക്കു കുതിച്ചുപാഞ്ഞു. എതിർത്തുനിന്നവരെല്ലാം വധിക്കപ്പെട്ടു. അല്ലാത്തവർ തടവുകാരായി. സ്ത്രീകളെയും കുട്ടികളെയും വെറുതെ വിട്ടു.

ഹാമാന്റെ പത്തു മക്കളെയും തടവുകാരാക്കി. പട്ടാളക്കാർ അവരെ അബോധാവസ്ഥയിലാക്കുവരെ പൊതിരേ തല്ലി. പിന്നീടാണ് രാജാവിന്റെയടുത്ത് എത്തിച്ചത്.

പ്രദേശമാകെ വിജയവാദ്യങ്ങളുടെ ശബ്ദംകൊണ്ടും ആഘോഷങ്ങളുടെ ആരവംകൊണ്ടും മുഖരിതമായി. ചക്രവർത്തി സിംഹാസനത്തിലിരുന്നു. എസ്തേർ മഹാരാജ്ഞിയും മൊർദെക്കായിയും സൈന്യാധിപനും സഭയിലുണ്ട്. തടവുകാരെ വേദിയിൽ ഹാജരാക്കാൻ കല്പിച്ചു.

അഹസേരൂസ് മഹാരാജാവ് അവരോട് ആക്രോശിച്ചു:

ശേഷം 15-ാം പേജിൽ

സനിൽ പി. തോമസ്

ഇന്ത്യൻ സൂപ്പർ ലീഗ് എന്ന ഐ. എസ്.എൽ. പത്തു സീസൺ പൂർത്തിയാക്കി. കൊൽക്കത്ത സാൾട്ട്‌ലേക്ക് സ്റ്റേഡിയത്തിൽ ഞായറാഴ്ച നടന്ന കലാശക്കളിയിൽ മുൻബൈ സിറ്റി എഫ്. സി. മോഹൻ ബഗാൻ സൂപ്പർജയന്റ് സിനെപരാജയപ്പെടുത്തി (3-1) കിരീടം ചൂടി. 2020-21

സീസണിൽ ചാമ്പ്യന്മാരായിരുന്ന മുൻബൈ ടീമിന്റെ രണ്ടാം കിരീടജയം. മുൻബൈയുടെ ആദ്യചാമ്പ്യൻപട്ടം കൈവന്നതും ബഗാനെ തോല്പിച്ചായിരുന്നു. പക്ഷേ, അന്ന് എ.ടി.കെ. മോഹൻഗാൻ ആയിരുന്നു. കഴിഞ്ഞ സീസണിൽ ചാമ്പ്യൻമാരായതോടെ, ആരാധകരുടെ അഭ്യർഥന മാറിച്ച് മോഹൻ ബഗാൻ സൂപ്പർ ജയന്റ്സ് എന്നു പേരുമാറ്റിയ കൊൽക്കത്ത ടീം കിരീടം നിലനിർത്തുമെന്നായിരുന്നു പ്രതീക്ഷ. ഐ.എസ്.എൽ വിനേഴ്സ് ഷീൽഡ് അവർ നേടിയതുമാണ്. ഐ.എസ്.എൽ. ഫൈനലിൽ ഒരു ഗോളിനു ലീഡ് നേടിയശേഷമാണ് ബഗാൻ കളി കൈവിട്ടത്. ലീഗിലെ അവസാനമത്സരത്തിൽ ബഗാനോടു തോറ്റ് ലീഗ് വിനേഴ്സ് ഷീൽഡ് നഷ്ടപ്പെടുത്തിയ മുൻബൈയുടെ മധുരപ്രതികാരം ലീഗ് റൗണ്ടിലെ നിർണായകമത്സരത്തിൽ 2-1 നായിരുന്നു ബഗാന്റെ ജയം. ഐ.എസ്.എൽ. ലീഗ് റൗണ്ടിൽ കൂടുതൽ പോയിന്റ് നേടുന്ന ടീമിനാണു ഷീൽഡ്. 22 മത്സരങ്ങളിൽ ബഗാൻ 48 പോയിന്റും മുൻബൈ സിറ്റി 47 പോയിന്റുമാണു നേടിയത്.

മോഹൻ ബഗാൻ എന്ന പേര് ഇന്ത്യൻ ഫുട്ബോളിൽ ഒരു വികാരമാണ്. കൊൽക്കത്തക്കാർ ഹൃദയത്തിലേറ്റിയ നാമം. പക്ഷേ, 62,000 കാണികളെ നിരാശരാക്കിയ പ്രകടനമാണു ബഗാൻ ഫൈനലിൽ കാഴ്ചവച്ചത്. 2020-21 ലും ലീഡ് വഴങ്ങിയശേഷമാണ് മുൻബൈ തിരിച്ചുവന്നതും കപ്പ് സ്വന്തമാക്കിയതും. മോഹൻ ബഗാൻ സൂപ്പർ ജയന്റ്സ് എന്ന പേരു സീകരിച്ചശേഷം ക്ലബിന്റെ ആദ്യ ഐ.എസ്.എൽ. ഫൈനൽ എന്ന പ്രത്യേകതയുണ്ടായിരുന്നു.

2014 ലെ പ്രഥമ ഐ.എസ്.എലിലും പിന്നീട് 2016 ലും കൊൽക്കത്ത ടീം ചാമ്പ്യൻമാരായപ്പോൾ പേര് അത്ഭുതകരമായി ഡി കൊൽക്കത്ത എന്നായിരുന്നു. സ്പാനിഷ് ക്ലബ്ബ് അത്ഭുതകരമായി മഡ്രിഡിന് ഓഹരി പങ്കാളിത്തമുണ്ടായിരുന്നതിനാലാണ് പേര് ഇങ്ങനെ യായത്. 2017 ൽ സഞ്ജീവ് ഗോയങ്ക സ്പാനിഷ് ക്ലബിന്റെ ഓഹരി വാങ്ങിയതോടെ പേര് എ.ടി.കെ. മോഹൻ ബഗാൻ ആയി. ബഗാന്റെ ഭൂരിഭാഗം ഓഹരികളും ഗോയങ്ക വാങ്ങി എ.ടി.കെയുമായി ലയിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. എ.ടി.കെ. മോഹൻബഗാനെ യഥാർഥ ബഗാൻ ആയി അംഗീകരിക്കാൻ ഫുട്ബോൾ പ്രേമികൾ തയ്യാറായില്ല. തുടർന്നാണ് മോഹൻ ബഗാൻ സൂപ്പർ ജയന്റ്സ് ആയതും ലക്ഷക്കണക്കിന് ആരാധകരിൽ ഭൂതകാല ഒരർത്ഥകൾ ഉണർന്നതും.

ബഗാനോടുള്ള ആരാധനയിൽ മുൻബൈ ടീമിന്റെ കരുത്ത് കുറച്ചു കാണേണ്ടതില്ല. അവർക്കിടയിൽ രണ്ടാം കിരീടം എന്നതിലുപരി അവർ 2021 ൽ കപ്പും ഷീൽഡും ഒരുമിച്ചു നേടിയിരുന്നു എന്നും ഓർക്കണം. ആകെ 26 മത്സരങ്ങളിൽ മുഖാമുഖം വന്നപ്പോൾ 12 തവണ മുൻബൈ സിറ്റി ജയിച്ചു. ബഗാന്റെ വിജയം ഏഴുതവണ മാത്രം. ഏഴു സമനില.

കേരള ബ്ലാസ്റ്റേഴ്സിന്റെ ഭാവി എങ്ങനെ?

ഐ.എസ്.എൽ. പത്തു സീസൺ പിന്നിട്ടപ്പോൾ കേരളത്തിനു നഷ്ടത്തിന്റെ കഥകളാണു പറയാനുള്ളത്.

ഐ.എസ്.എൽ. സീസൺ കഴിഞ്ഞു; ഇന്ത്യ പുറകോട്ട്

ഉളത്. കേരളത്തിന്റെ സ്വന്തം ടീമെന്നു പറയാനുള്ള കേരള ബ്ലാസ്റ്റേഴ്സ് ഇത്തവണ പ്രതീക്ഷയ്ക്കൊത്തു യർന്നില്ല. 2014 ലും 2016 ലും 2021 - 22 ലും ഫൈനലിൽ കടന്ന ടീമാണു ബ്ലാസ്റ്റേഴ്സ്. അതിലുപരി ടീമിന്റെ കോച്ചും കേരളത്തിലെ ഫുട്ബോൾ പ്രേമികളുടെ പ്രിയപ്പെട്ട ആശാനുമായ ഇവാൻ വുകോമാനോവിച്ച് പടിയിറങ്ങി എന്നതാണ് ഏറെ ദുഃഖകരം. കരാർ അവസാനിക്കാൻ ഒരു സീസൺകൂടി ബാക്കി നിൽക്കെയാണ് സെർബിയക്കാരനായ ഇവാൻ കളം വിടുന്നത്.

തകർന്നുകിടന്ന ബ്ലാസ്റ്റേഴ്സിന്റെ രക്ഷകനായി 2021 ലാണ് ഇവാൻ വുകോമാനോവിച്ച് കടന്നുവന്നത്. ചുമതലയേറ്റ ആദ്യവർഷംതന്നെ ടീമിനെ ഫൈനലിൽ എത്തിച്ചു. പിന്നെ, തുടരെ രണ്ടു സീസണിൽ പ്ലേ ഓഫും കളിച്ചു. കഴിഞ്ഞ സീസണിൽ ബംഗളൂരു എഫ്.സിക്കെതിരായ പ്ലേ ഓഫിൽ റഹനിയുടെ തീരുമാനത്തിൽ പ്രതിഷേധിച്ച് ടീമിനെ കളിക്കളത്തിൽനിന്നു പിൻവലിച്ച് വുകോമാനോവിച്ച് ആരാധകരെ തെറ്റിച്ചു. 10 മത്സരങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തെ പുറത്തിരുത്തി ക്ലബിന് വൻതുക പിഴ അടയ്ക്കേണ്ടിയും വന്നു. എന്നിട്ടും, ആശാനെ ആരാധകർ കൈവിട്ടില്ല. പുതിയ പരിശീലകനെ കണ്ടെത്തി ടീമിനെ കെട്ടുറപ്പു ഉള്ളതാക്കുക എന്ന കനത്ത വെല്ലുവിളിയാണ് കേരള ബ്ലാസ്റ്റേഴ്സ് ടീം ഉടമകൾക്കു മുന്നിലുള്ളത്.

ഇന്ത്യൻ ഫുട്ബോൾ പിന്നോട്ട്

ഇന്ത്യൻ ഫുട്ബോളിനെ രക്ഷിക്കാൻ പ്രഥമം ആവശ്യമാണ് എന്ന കണ്ടെത്തലിലാണ് ആദ്യം നാഷണൽ ലീഗും പിന്നീട് ഐ ലീഗും ഒരുവിൽ,

10 വർഷംമുമ്പ് ഐ.എസ്.എലും തുടങ്ങിയത് ഇപ്പോൾ ഐ ലീഗും ഐ.എസ്.എലുമായി രണ്ടു തലങ്ങളിൽ ഇന്ത്യയിൽ ലീഗ് ഫുട്ബോൾ നടക്കുന്നു. പക്ഷേ, ഫിഫയുടെ പുതിയ റാങ്കിങ്ങിൽ ഇന്ത്യയുടെ സ്ഥാനം 122 ആണ്. കഴിഞ്ഞ വർഷം ഡിസംബറിൽ 102 ആയിരുന്നു. ഇക്കഴിഞ്ഞ മാർച്ചിൽ 106 ആയിരുന്നു റാങ്ക്. കഴിഞ്ഞ ഏപ്രിൽ നാലിന് ലോകകപ്പ് യോഗ്യതാമത്സരത്തിന്റെ രണ്ടാം പാദത്തിൽ അഫ്ഗാനിസ്ഥാനോടു തോറ്റതോടെയാണ് ഇന്ത്യ ഇത്രത്തോളം പിന്നിലായത്.

ഏഷ്യയിൽ ഇന്ത്യ ഇപ്പോൾ 22 -ാം സ്ഥാനത്താണ്. രണ്ടുതവണ ഏഷ്യൻ ഗെയിംസ് സ്വർണം നേടിയ ടീമിന്റെ അവസ്ഥയാണിത്. 1996 ഫെബ്രുവരിയിൽ നേടിയ 94-ാം റാങ്കാണ് ഇന്ത്യ കൈവരിച്ച മികച്ച റാങ്ക്. 2026 ലെ ലോകകപ്പ് യോഗ്യതയ്ക്ക് രണ്ടു മത്സരങ്ങൾ ബാക്കിയുണ്ടെങ്കിലും പ്രതീക്ഷയ്ക്കു വകയില്ല. ലോകകപ്പിൽ പങ്കെടുക്കുന്ന ടീമുകളുടെ എണ്ണം 48 ആയിട്ടും ഇന്ത്യയുടെ ഭാവി ശോഭനമല്ല.

പ്രഥമം ലീഗ് ഇന്ത്യയിൽ ആരാധകരെ ഉണർത്തിയെങ്കിലും കളിക്കാരെ ഉണർത്തിയിട്ടില്ല. സന്തോഷ് ട്രോഫിക്ക് കാണികൾ കുറവാണെങ്കിലും ഐ.എസ്.എലിൽ പല മത്സരങ്ങളിലും ഗാലറി നിറഞ്ഞു. ഇക്കൂറി കൊൽക്കത്തയിൽ നടന്ന ഫൈനൽ തന്നെ ഏറ്റവും നല്ല ഉദാഹരണം. കാണികൾ ഉൾക്കൊണ്ട ആവേശം എന്തുകൊണ്ട് കളിക്കാർ ഏറ്റുവാങ്ങുന്നില്ല? സുനിൽ ഛേത്ര വിരമിക്കുന്നതോടെ ഇന്ത്യൻ ടീമിൽ വലിയൊരു ശൂന്യതയാകും ദൃശ്യമാകുക.

ചക്രവർത്തിനി

11-ാം പേജ് തുടർച്ച

“വഞ്ചകരേ! എന്തിനാണ് എന്റെ രാജ്യത്ത് അന്തർദ്വേഷമുണ്ടാക്കിയത്?”

അവർ ഭയംമൂലം തലകുനിച്ചു മൗനമായിനിന്നു. ശിക്ഷ വിധിക്കാൻ രാജാവ് രാജ്ഞിയെ ചുമതലപ്പെടുത്തി. കല്പന കാത്ത് രാജസഭ നിശ്ശബ്ദമായി.

രാജ്ഞി അത്യധികം ഗൗരവത്തോടെ ആജ്ഞാപിച്ചു:

“പേർഷ്യാസാമ്രാജ്യത്തിനെതിരേ, അവിടത്തെ നിരപരാധികളാജനങ്ങൾക്കെതിരേ പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ ആരായാലും അവർ വധശിക്ഷയ്ക്കർഹരാണ്. പാപികളുടെ രക്തം വീണാൽ ഭൂമി അശുദ്ധമാകും, അതിനാൽ ഇവരെ സകലരും കാണുക നഗരകവാടത്തിൽ മരണംവരെ തൂക്കിലേറ്റുക.”

പകകൊണ്ടു ചുവന്ന മുഖത്തോടെ രാജ്ഞിസിംഹാസനത്തിൽനിന്നെഴുന്നേറ്റു.

വധശിക്ഷ നടപ്പാക്കാൻ രാജാവും രാജ്ഞിയും രാജകീയരഥത്തിലും മൊർദെക്കായിയും സൈന്യാധിപനും സേനാംഗങ്ങളും മറ്റു വാഹനങ്ങളിലും

നീങ്ങി. കൈകൾ കെട്ടിയിരുന്ന കുറ്റവാളികളെ പട്ടാളക്കാർ ഉന്തിത്തള്ളി നടത്തി. ആരാച്ചാരന്മാർ പിന്നാലെ നടന്നു.

വധശിക്ഷ നടപ്പാക്കുന്നതു കാണാൻ ജനങ്ങൾ തടിച്ചുകൂടി.

ഈ സമയത്ത് ഭ്രാന്തിയെപ്പോലെ കാനിക്കരഞ്ഞു കൊണ്ടൊരു സ്ത്രീ അതിനിടയിലേക്കു തിക്കിത്തിരക്കി. പക്ഷേ, പട്ടാളക്കാർ അവരെ തൂക്കിയെടുത്തു പുറത്തേക്കിട്ടു.

അവൾ രാജാവിനോടു യാചിച്ചു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു:

“ശിക്ഷ വിധിക്കപ്പെട്ട എന്റെ മക്കളോടു പൊറുക്കണമേ. ഭാവിയിൽ അവർ ഒരു ഉപദ്രവവും ചെയ്യില്ല.”

എന്നാൽ, ആരും അവളുടെ അർത്ഥന കേട്ടില്ല, ആകർച്ചയിൽ ബഹളങ്ങളിൽ മുങ്ങിപ്പോയി.

രാജകല്പന അലംഘനീയമായിരുന്നു ഹാമാന്റെ പത്തു മക്കളും പാർഷൻദാഥ, ദാൽഫോൻ, അസ്പാഥാ, പൊരാഥാ, അദാലിയ, അരിദാഥാ, അരിദായ്, പാർമാഷ്ത, അരിസായ്, വൈസാഥാ എന്നിവരെല്ലാം തൂക്കിലേറ്റപ്പെട്ടു.

എങ്കിലും പുതുമഴയ്ക്കുശേഷം കാണുന്നപോലെ പേർഷ്യയിൽ അവിടവിടെ യഹൂദവിരോധികളായ കളകൾ മുളച്ചു പൊന്തുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

(തുടരും)

